

BRNĚNSKÝ LEVICOVÝ OBČASNÍK

ECHO

www.kscm-brno.cz • www.facebook.com/kscmbrno • ročník 27 • číslo 1 • 11. ledna 2018

ČEKAJÍ NÁS MNOHÉ ÚKOLY

Vážené soudružky a soudruzi, vstoupili jsme do nového roku 2018, ve kterém na nás čekají mnohé úkoly.

Věřím, že jste svátky prožili se svými nejbližšími v pohodě a spokojeně. Co více si můžeme přát v dnešním světě, který je zmítán obrovskými sociálními a společenskými problémy. Sluší se rovněž poděkovat za práci v loňském roce, který nám sice mnoho radosti z hlediska volebních výsledků neudělal, věřím však, že nás naopak posílil do další naší práce.

V únoru (17. 2.) nás čeká městská konference, která nastartuje naši přípravu pro jednání X. sjezdu a následných podzimních komunálních a senátních voleb. Jsem rád, že MěO KSČM v Brně má mnoho aktivních členů, kterým záleží na úspěchu strany, jak ve stranickém, tak i občanském životě. Jsme soudržný kolektiv, který jde za svým hlavním cílem, a to uspět v komunálních volbách, ale třeba i těch do Senátu.

X. sjezd bude pro stranu přelomový, protože bude muset stmelit stranu, která se po prohraných volbách do Poslanecké sněmovny navenek tváří velmi rozpačitě. V návaznosti na hodnocení těchto voleb bude třeba posoudit potřebu novely programu, současně zvážit možnost kadrových změn, které stranu jako takovou posunou dál. KSČM se musí stát pro občany opět tou jedinou antisystémovou stranou, která bude jasně definovat svoji politiku

pro dolních 10 milionů. Tomu jsme se po IX. sjezdu trochu vzdálili a možná i to stálo za sérii nedobrych výsledků ve volbách do zastupitelstev krajů a PS PČR. Věřím ve zdárný výsledek jednání sjezdu na kterém se samozřejmě budeme podílet a hledat cestu z krize.

Od výsledků a závěrů sjezdu bude jen krok ke komunálním volbám. Výsledek bude záležet na nás v několika rovinách. Bude nutné navázat na dobrou práci našich zastupitelů, kterou samozřejmě zhodnotíme na naší městské konferenci. Připravíme-li dobré volební programy šité na míru požadavkům občanů našeho města a městských částí a ruku v ruce s tím i dobrou kadrovou přípravu, výsledek se jistě dostaví. Dobří a odborně připravení kandidáti na zastupitele budou zárukou pro naplňování našich volebních programů. I volební kampaň bude muset být možná trochu agresivnější, protože se vynořují nové subjekty, které nám budou silnou konkurencí. Věřím, že v takové společenské situaci uspějeme.

Závěrem si Vám všem dovoluji popřát mnoho zdraví, štěstí i úspěchů v roce 2018. Ať je to pro naši stranu a Vás všechny rok, který bude odrazem od pomyslného dna a uspějeme jak při jednání sjezdu, ale i v podzimních volbách.

Pěkný nový rok 2018!

Martin Říha,
předseda MěV KSČM Brno

Komise ideověvýchovné práce MěV KSČM v Brně

srdečně zve na

DISKUSNÍ ČTVRTEK,

který se uskuteční **18. ledna 2018 v 17 hodin**

na MěV KSČM v Brně, Křenová 67, zasedací místnost ve 2. posch.

Téma:

X. SJEZD KSČM

Beseda se členy, navrženými ke zvolení delegáty X. sjezdu.

ZASEDAL

ÚSTŘEDNÍ VÝBOR KSČM

Na posledním loňském zasedání ÚV KSČM 16. prosince předseda ÚV KSČM Vojtěch Filip připomněl nedávné setkání politických stran na nejvyšší úrovni za účasti 600 delegátů z téměř 300 politických stran ze 127 států a 22 mezinárodních organizací. Byla přijata Pekingská výzva o tom, že existuje jeden jednotný úkol lidstva, a to vytvořit podmínky pro trvale udržitelný rozvoj ve světě bez válek a ve prospěch lidí. Tato informace svědčí o prvním kroku k výměně hegemonu celého světa, kterým je KS Číny a Čínská lidová republika.

V další části projevu předseda ÚV KSČM konstatoval chaos a nejednotu politiky v Evropě, která se projevuje i u nás, čemuž napovídá výsledek voleb. Tradiční politické strany jsou dál oslabovány a nastupují nová uskupení, která mají nevyjasněný politický program s nejasnou budoucností, směřováním a dalším působením. To, že standardní politické strany nebyly schopny ustát souboj s politickými hnutími a novými politickými stranami, je objektivní rámec, v němž se ČR nachází. Ani KSČM se nepodařilo jasným způsobem formulovat zájmy občanů, aby byla schopná opakovat úspěch z roku 2013 a ten byl vyšší než v roce 2010. Objektivní podmínky změnit neumíme, ale subjektivní podmínky činnosti strany lze ovlivnit přímo rozhodnutími a činnostmi strany. V této souvislosti předseda ÚV KSČM odmítl zpochybňování závěrů sjezdu, které někteří dělají soustavně od sjezdu v květnu 2016. Docházelo k utápění se ve vlastní sebekritice a nebyly řešeny problémy, které předkládala společnost, což byla zásadní chyba. Neexistuje evropská politika, neexistuje politika ČR a ani KSČM jako též významného navrhovatele české politiky vůči Evropě, vůči světu. Nebyla tu schopnost strany formulovat politiku, jak ji usnesl sjezd a ani ji prezentovat. KSČM je politická strana, kterou řídí kolektivní or-

(Dokončení na s. 2)

MALÉ ZAMYŠLENÍ ALEŠE RŮČKY NAD VÝSLEDKY PARLAMENTNÍCH VOLEB JINAK

Proběhla jednání výročních členských schůzí, připravujeme se na městskou a krajskou konferenci a především X. sjezd strany. Je nesporné, že veškerá jednání těchto orgánů byla, jsou a ještě budou ovlivněna volebním debaklem, který KSČM utrpěla v parlamentních volbách. **Šlo o takový propad, že na něj strana musela chtít nechtě reagovat svoláním svého nejvyššího orgánu – sjezdu.** Nechci nyní spekulovat, zda to má být sjezd mimořádný či řádný. Toto téma si zaslouží samostatné zamyšlení.

Rozhodující nyní bude, aby strana co nejdříve vyvodila odpovídající závěry z volební porážky. **Závěry formulované na základě objektivní analýzy příčin této porážky. Závěry, které vytvoří reálné předpoklady pro úspěšnou práci strany v dalším období.** Dosavadní hodnocení projednaná na výročních členských schůzích, na jednáních krajských a okresních výborů i na 10. zasedání ÚV v prosinci pro to vytvářejí předpoklady. Je však nezbytné s nimi dále pracovat. Sjezdu bude předložen materiál **Směrování strany po X. sjezdu KSČM**, jehož součástí bude analýza výsledků voleb s vyústěním do dalšího směrování strany v příštím období. **Pokud při zpracování tohoto dokumentu nebudou brány v potaz názory členské základny vyjádřené především na jednání VČS, pak nebude zpracován dobře.**

K tomu považuji za nezbytné:

1. Využít všech dostupných podkladů, poctivě nad nimi přemýšlet, opírat se o vědu (společenskovědní disciplíny).
2. Nedopustit, aby vznikl rozpor mezi popisem situace (jevu) a tím, co by se mělo dělat.
3. Východiskem musí být analýza mezinárodních projevů (odrazů) globálních problémů a jejich průmětů v rámci ČR.
4. Je nezbytné brát v úvahu, že příčiny volebního propadu mají kořeny v minulosti, především v polovičatém (např. Socialismus pro 21. století) výsledku IX. sjezdu a následném neřešení neúspěchu v krajských volbách. Nešlo jen o náhlý odklon voličů.
5. Je třeba si ujasnit svoje zařazení v politickém spektru. Verbální tvrzení, že KSČM je jediná autentická levicová strana nestačí. Tomu pak musí odpovídat Volební program i samotná volební kampaň. V té považuji za nezbytné rázně se oprostít od lokálně se objevujících snah tlačit stranu do populistických pozic. U programové strany to vede k opuštění programových myšlenek a tím i vlastních idejí.
6. Pro zajištění zvyšování akceschopnosti strany je třeba vyvíjet důsledný tlak na využívání a respektování výsledků vnitrostranické diskuse a zvyšování podílu členské základny na rozhodování.
7. Myšlenky novelizovaného programu a sjezdových závěrů nelze prosadit bez nových tváří (byť to někteří současní funkcionáři odnesou neprávem). Taktika nynějšího určitého vstřícného přístupu k Babišovi a jeho vládě z důvodu zajištění fungování státu a jeho nejvyšších orgánů může mít krátkodobě kladné výsledky, bez nových tváří se však obrátí proti straně.
8. Vytvořit podmínky pro důslednou změnu charakteru příští volební kampaně.
9. Vždy musí jít o kolektivní dílo.

Pro delegáty sjezdu z uvedeného podle mne vyplývá, aby se na sjezdu zabývali a prosadili:

- správné pojmenování hlavních problémů. Programově odmítnout setrvačné vidění reality, které dává klapky na oči a neumožňuje odhalit příčiny problémů;
- podrobně zanalyzovat a prodiskutovat příčiny volební porážky;
- zajistit dostatečnou reakci na útoky proti straně – nejen reak-

ci, ale i ofenzívu. Především v letošním „osmičkovém“ roce můžeme právem očekávat zvýšenou aktivitu mainstreamových médií v těchto útocích;

- odstranění pohrdání členskou základnou;
- zvýšení razance při prosazování cílů (včetně a především programových) strany, razantní vyjádření stanovisek strany k aktuálním vnitřním i mezinárodním otázkám. Začít lze třeba rozpracováním požadavku z Volebního programu týkajícího se reformy EU. Je na čase vznést konkrétní požadavky na zrušení Evropské komise a anulování Lisabonské smlouvy. To současně znamená vypracování návrhů na způsob jejich nahrazení;
- naslouchání názorů zástupců společenských věd;
- vytvoření podmínek pro zajištění rotace kádrů a zabránění kumulaci funkcí (stranických i zastupitelských) a vytvořit tak prostor pro růst nových funkcionářů – osobností;
- zefektivnění způsobu řízení strany a zatraktivnění politiky pro mladou generaci;
- novelizaci programu strany v duchu marxistické dialektiky. Konečný programový cíl KS byl vytyčen před 150 lety, je historicky daný a není třeba na něm nic měnit. Novelou však musí projít cesty k jeho dosažení. Cest, které přispějí k přípravě a vytvoření podmínek pro prosazení nezbytných změn formou komplexních a provázaných reforem zaměřených na plné využití možností rozvoje schopností každého člověka v podmínkách postupně se zvyšující rovnosti příležitostí pro uplatňování schopností lidí a jejich společenský vzestup. Musí proto jít o kolektivní dílo v němž se bez představitelů společenských věd neobejdeme.

ZASEDAL ÚSTŘEDNÍ VÝBOR KSČM

(Dokončení ze strany 1)

gány a neřídí se jako akciová společnost. Řídí se usnesením, které je závazné i pro ty, kteří pro něj nehlasovali. Před usnesením je třeba diskutovat o tom, jestli je tato priorita správně vybrána, jestli byl pro prezentaci konkrétního tématu vybrán člověk, který to umí prezentovat. Ne vždy se podařilo prezentovat se tak, aby to bylo ve prospěch KSČM. Bude to důležité při plnění základního úkolu roku 2018 – příprava voleb komunálních a senátních. Předseda ÚV KSČM se obrátil s prosbou na členy ÚV, předsedy OV a KV KSČM, aby se na tento úkol soustředili. Znamená to v komunálních volbách sestavit co nejvíce kandidátních listin. A u senátních volbách myslet při výběru kandidáta na to, nakolik je schopný oslovit nejen členskou, ale i sympatizující základnu, nakolik je široce přijatelný. A nesoustředit se pouze na ty, kteří byli vždy z členské základny vybráni, pak se může stát, že je pozice KSČM v druhém kole ztracena.

V závěru předseda ÚV KSČM řekl, že „jsme připraveni na kritické hodnocení voleb, na to, že na sjezdu rozhodneme o tom, kdo a jak povede naši stranu, v jaké organizační struktuře, kdo a jak začne připravovat programové dokumenty, které by měl schválit XI. sjezd“.

Zasedání ÚV KSČM přijalo Stanovisko k volbě hlavy státu. Jde o výzvu jít k těmto volbám a dát svůj hlas tomu z kandidátů, který nehodlá diskriminovat žádnou z demokratických politických stran, je připraven bránit české národní zájmy, čelit pokusům o vnější vydírání včetně „povinných migračních kvót“ a umožnit uzákonění obecného referenda a dalších forem přímé demokracie za účasti všech občanů naší země.

Pouze Haló noviny dne 18. prosince 2017 přinesly informace o plénu ÚV KSČM.

Karel Janiš

TISKOVÁ ZPRÁVA

K jednání zastupitelstva města Brna dne 12. prosince 2017

Prosincové zastupitelstvo přineslo trochu očekávaného vzruchu předřazením již tak mediálně přetřásaného záměru Rady města Brna prodeje 9 bytových domů v oblasti tzv. Zlatého kříže města na směnu za objekty soukromého majitele nově vzniklých společností v oblasti plánované výstavby nového fotbalového a zimního stadionu za Lužánkami. Materiál, který nám byl dodán tzv. na stůl, ovšem nenaplnil očekávání některých členů koalice, kteří chtěli rozehrát novou variantu této kauzy.

Naším pozměňovacím návrhem totiž bylo všech 9 domů vyřazení z těchto nepřehledných transakcí, které byly okatě nevhodnými jak pro občany - nájemníky v uvedených domech, tak i pro město samé. Je zřejmé, že vedení města bude muset hledat jiné, zcela transparentní řešení. Někteří přítomní uznale pokyvovali, že je to poprvé, co se podařilo prohlasovat změnové usnesení přednesené komunistou! Poděkování se nám dostalo i od nájemníků z domů, kterých se směna týkala.

Slova primátora, jaké že nám hrozí platby majiteli těchto objektů (mimořadně většinou ležících na pozemcích města), a jak rozhodují soudy, nám nedala žádnou relevantní informaci k tomu, kdo komu má vlastně platit. Jen jsme se tak od něj dozvěděli, že navrhovatel změnového usnesení - zastupitel Říha - tomu nerozumí. Ukázalo se však hlasováním včetně některých i koaličních hlasů, že ten, kdo „nerozumí“ oč v tomto souboji jde, je samotný pan primátor!

Myslíte, že od ledna příštího roku bychom snad mohli jednat jen věcně, na základě předem řádně prodiskutovaných materiálů? Bohužel tomu tak zřejmě ani v roce komunálních voleb nebude. Už distribuční podkladových materiálů až během diskuse k vlastnímu bodu koalice ukázala, že stále neumí a nestihá připravovat potřebné podklady včas. A co víc, tím do jednání vnáší zmatky a neklid pro naše hlasování. Vyvrcholilo to při projednávání posledních bodů, kdy pan primátor nejprve řekl, že dá dostatek času na seznámení se s novými materiály, aby pak ještě v průběhu jejich rozdávaní dal hlasovat. Na naše upozornění na tuto situaci, nám možnost nového hlasování nebyla umožněna. Uvidíme, co na to řeknou ověřovatelé zápisu!

Návrh rozpočtu na rok 2018, předložený v dalším bodu prosincového jednání ZMB, pak potvrdil, jak nadále nesourodá a nekompetentní stávající brněnská koalice je. Jestliže tři předěšlé roky nedělala téměř nic v realizaci potřebných velkých investic, tak navrženým rozpočtem chce na poslední chvíli dokázat vše dohnat. Přitom příloženým rozpočtovým opatřením na přesun finančních prostředků z roku 2017 v rozsahu 121 mil. Kč dokazuje, že letos nezvládla vyčerpat ani o více jak třetinu menší rozpočtovaný objem investic. Že to pro rok 2018 bude pro město

Přetvoří transfuzní stanici?

Vypracování studie proveditelnosti a posudku možných variant přestavby prázdného areálu bývalé transfuzní stanice v Tomešově ulici v Brně na pobytové zařízení pro seniory - si objednala Rada Jihomoravského kraje.

Chce posoudit nakolik by to bylo pro kraj výhodné či neuzitečné a jestli má na tuto akci sehnat alespoň 200 milionů Kč. Jde o areál v majetku kraje, který lze přetvořit na možná 110 míst poskytování pobytové sociální služby domova pro seniory, domova se zvláštním režimem a odlehčovací služby Masarykova onkologického ústavu. Představitel brněnského hejmanství zamýšlejí u něj uplatnit koncesní řízení jako tzv. PPP projekt, tedy poskytování veřejných služeb prostřednictvím spolupráce veřejného a soukromého sektoru (s pronájmem objektu pronajímateli například na 25 let). A to s využitím zkušeností Kraje Vysočina.

Bývalá transfuzní stanice patřila Fakultní nemocnici Brno, nyní ji vlastní Jihomoravský kraj. Je ve správě krajské příspěvkové organizace Zámeček Střelice, dosud je nevyužitá a chátrá.

(vž)

znamenat hlavně dopravní kolaps, to ji nezajímá! Na náš dotaz, jak tedy budou tyto investiční akce koordinovat, nám bylo sděleno, že koordinovány budou a že se nemáme bát. Dostatečně poučení letošním rokem ale máme přímo hrůzu z nepřipravenost koordinace plánovaných akcí!

Navrhovaný rozpočet také nemyslí na zadní kolečka a nepripouští, že přijdou léta hubená a celková ekonomická konjunktura jednou skončí. Trocha šetrnosti a skromnosti by proto koalici jistě slušela. Přesto věříme, že po volebním roce 2018 po nich Brnu nezůstane jen prázdná kasa a nachystané, často nesmyslné, investice, které posléze budou odepsány. Kdy už si páni radní uvědomí, že město není firma, ale živý organismus, s kterým se musí nakládat jako v rukavičkách!

Je s podivem, jak svým dosavadním vládnutím koalice dokázala vyburcovat občanskou veřejnost k neustálým diskusím, v nichž se občané ptají na rozhodnutí, která vyjdou z koaliční dílny. Ať jde o směny nemovitostí za pozemky pro stavbu atletické haly v Kampusu, za Lužánkami anebo akce typu Meeting, kluziště na Moravském náměstí a další. Pořád a stále je to dokola. Proto věříme, že občanům vydrží paměť na tyto kauzy. Snad už jen tři čtvrtě roku do voleb mnoho škody nenadělá.

Daniel Borecký, Jiří Hráček, Martin Říha, Helena Sýkorová za zastupitelský klub KSČM v ZMB

PODĚKOVÁNÍ...

Naši zastupitelé obdrželi emailem poděkování nájemníků domů, jichž se směna týkala. Jeho text uvádíme:

*Vážení zastupitelé,
dovoluji Vám poděkovat Vám za stanovisko, které jste zaujali k prodeji „našich“ domů. Vážíme si toho, že i přes mimořádně intenzivní přání proměnit lokalitu za Lužánkami v příjemnější kout Brna berete ohled na obyvatele, kteří by se mohli zdát být v početní menšině. Těší nás, že Váš postoj byl po celou dobu konzistentní a respektoval výsledek hlasování zastupitelů městské části Brno-střed.*

Za nájemníků domů Mgr. Petra Černínová

Tramvaj připomíná 150 let MHD

Do brněnských ulic vyjela tramvaj, která připomíná nadcházející 150 let služeb místní městské hromadné dopravy.

17. srpna 1869 byla zprovozněna v Brně první koněspřežná dráha na českém území. Dějiny brněnské veřejné hromadné dopravy připomíná v ulicích nyní tramvaj KT8 a především její polep. „*Chceme Brňany postupně připravovat na blížící se významné výročí. Jde o milník pro dopravní podnik i pro Brno. Tato tramvaj je první ze série počínů k jubileu,*“ popsal generální ředitel DPMB Miloš Havránek.

Tramvaj je laděna do bílo-zlatých barev a mimořádný je i polep vnitřní části vozu. Proto byl zvolen velkokapacitní vůz KT8, který má plochý a jednoduchý interiér bez světla a oblin. „*Zvláštnost je vzorovaná podlaha, která připomíná dřevěnou plovoucí podlahu, ta byla ve voze DPMB použita vůbec poprvé,*“ uvedl Havránek.

Zvenku je tramvaj čistě bílá s decentním zlatým pruhem, který se táhne přes celý vůz. Pruh je ozdoben vzorkem ve stylu art-deco, který má strohé linky rozdělující zlatý pás do mozaiky, podobné vitrážím z této epochy. Tato mozaika zároveň vytváří prostor pro časovou osu, kdy v mezerách mezi jednotlivými díly nalezneme letopočty od roku 1869 na jednom konci vozu, až k roku 2019 na konci druhém. Představuje tak historii dopravního podniku na jedné ose. Cíleně byly zvoleny a rozmístěny ve fabionech vozu historické fotografie.

(vž)

STRAŠIDLO KOMUNISMU TU BYLO V PLNÉ SÍLE

Napomohly tomu i průzkumy možných výsledků voleb do Sněmovny Parlamentu ČR, které KSČM řadily na druhé nebo třetí místo. I když výsledky voleb byly zcela jiné, k rozpoutání pořadů ve veřejnoprávní televizi proti komunistům došlo v plném rozsahu. 15. října 2017 v Galerii elity národa se objevili Mašínové jako bojovníci proti totalitám. Ctírad Mašín uvedl, že bojovali proti ozbrojeným lidem, což se týkalo jejich akcí v NDR. Neřekl ani slovo o zabití příslušníků SNB a účetního. Miloš Zeman již v roce 2012 řekl, že porušili válečné právo, když podřídili příslušníka SNB jako podsvinče. Kandidát na Hrad Michal Horáček by Mašiny nevyznamenal, podobně se vyjádřili Pavel Fischer, Tomio Okamura, Jiří Drahoš. Pavel Bělobrádek chápe jejich postoje. Jednoznačně v jejich prospěch jsou Miroslav Kalousek, Petr Fiala – jde o hrdiny a jejich prostředky byly adekvátní době. Jan Farský by podepsal medaile pro ně, které jim předal Mirek Topolánek.

V pořadu u Jílkové 16. listopadu 2017 se podnikatel Jan Bubeník až hystericky obul do Kováčika kvůli vězňům 50. let v uranových dolech a Jílková stejným způsobem povykovala na Kováčika – *Od-povězte, tam zahynuly tisíce lidí*. A pozadu pochopitelně nezůstal dosluhující ministr kultury Daniel Herman, že již ve Sněmovně řekl, že existence poslanců KSČM je ostudou a že vůbec existence KSČM je ohrožením demokracie. A na Národní třídě 17. listopadu vylepšil terminologii – nacionálně socialistický režim 1939 a internacionálistický socialismus 1969 KSČ a Kremlu přivedly nás někam, musíme prý vzít věci do rukou a zabránit tomu. Trpaslíček Gazdík tam varoval před Babišovou vládou s komunisty.

MLADÍ SE RADILI V BRNĚ

Ve dnech 16. a 17. 12. proběhlo v Brně na MěV KSČM dvou-denní zasedání Komunistického svazu mládeže.

Setkání členů KSM a sympatizantů bylo naplněno organizační prací a diskusí. Řešena byla situace Jm klubu KSM. Byli přijati noví členové a sympatizantům byla představena organizace z hlediska její činnosti a cílů. Byly prezentovány aktivity Svazu. Mezi nejvýznamnější patřila účast delegátů na 19. světovém festivalu demokratické mládeže a studentstva v Rusku. Nejen samotná událost festivalu, ale rok trvající příprava přinesla mnoho nových informací a zkušeností pro členy Svazu a byla hodnocena jako jednoznačný přínos.

Došlo k rozšíření Klubu o nové členy a byl nastíněn plán práce pro budoucí období. Následovala diskuse s členy a sympatizanty. V ní byla hodnocena současná situace komunistického a dělnického hnutí v České republice. Velká část diskuse byla věnována situaci KSČM v období po volbách a před sjezdem. **Diskutující zásadně odmítali hledat příčinu nepříznivé situace pouze ve volebním výsledku, ale vnímali, že špatný výsledek voleb je pouze projevem mnohem závažnějších problémů.** Sjednotili jsme se v názoru, že KSČM je hlavní silou v komunistickém a dělnickém hnutí na našem území a je nutné, aby soudruzi, kteří jsou zároveň členy KSČM, vystupovali zásadově, principiálně, z marxisticko-leninských, třídních pozic a nabízelí pozitivní alternativu, jak zlepšit situaci jak vnitrostranickou, tak situaci strany směrem ke společnosti.

Neděle náležela zasedání Ústřední rady KSM a řešení otázek organizačně administrativního zaměření. Došlo k personálním změnám ve vedení a k rozšíření Ústřední rady, směřujícím k větší akceschopnosti a efektivnějšímu fungování Svazu.

Dvoudenní zasedání KSM bylo podnětné a přínosné. Veškeré závery se nesly v duchu odhodlání zintenzívnit naši aktivitu směrem k překonání všech problémů a zasadit se o zvyšování autority komunistických myšlenek a zavést je do praktické práce takovým způsobem, aby došlo k renesanci komunistického a dělnického hnutí, což si jasně vyžaduje nepříznivá společenská situace jak v České republice, tak ve světě.

Ústřední rada Komunistického svazu mládeže děkuje MěV KSČM Brno za poskytnutí jednací místnosti a zajištění důstojného zázemí.

Za Předsednictvo Ústřední rady KSM Aleš Hubert

V úvaze Aleše Pelána *Srp a kladivo v nás* v Katolickém týdeníku č. 47 z 21. 11. uvádí, že na plénu Evropského parlamentu europoslankyně Michaela Šojdrová za KDU-ČSL připomněla kolegům, že komunismus byl ve svých důsledcích stejně brutální jako nacismus, ba ve vraždění lidí byl mnohem „úspěšnější“. V žebříčku vrahů by Hitler skončil až třetí, Stalin a Mao Ce-tung mají na svědomí víc krve. Skutečný komunismus neprezentují salónní italské komunisty, kteří sní o ideovém spojení Trockého s Ježíšem, jsou to spíš Rudí Khmerové, kteří v Kambodži během pár let vyvražдили třetinu obyvatelstva. Srp a kladivo je třeba zakázat proto, abychom se ho konečně zbavili ve svých hlavách. (*Úspěšně pokračuje téměř úplné odstranění pojmů dělník, rolník, učňovské učební obory.*)

V Katolickém týdeníku č. 48 z 28. listopadu 2017 uvádí v glose *Kupředu, levá?* Aleš Pelán, že už nežijeme ve studené válce, musíme chápat současné výzvy. Jistě, naši komunisti (*ztratilo se mu písmeno é*) ještě nejsou plně demokratickou stranou, ale už se dost polepšili. Ze strany KSČM velké nebezpečí neplyne. A Pelán varuje, že v tomto bludu pobývala velká část naší společnosti řadu volebních období. Po volbách stalinisty Grospiče do čela mandátového a imunitního výboru Sněmovny je nejvyšší čas se probudit, soudruzi netraví jen na názvu, ale i na myšlenkách. Marx, který navrhoval vyvražďení třídních nepřátel, je stále tím otcem zakladatelem. Gottwald, který to vzal doslova, je pak „velkou postavou našich dějin“ (*takto byl Grospič uveden v pořadu ČT1 168 hodin 26. listopadu 2017*). Představitelé Knihovny Václava Havla pozvali na debatu před volbami komunistu a cítili se podvedeni, když dorazila Marta Semelová, prý kdyby to věděli, zamezili by tomu (*ejhle, to je tolerance k názorům ideového soupeře, které se dožadují vůči sobě*). A Okamurovci jsou podobně nebezpečným extrémem jako KSČM, shodnou se i na základní myšlenke svého programu – na nenávisti. Ostatně i válka mohla začít proto, že se Hitler a Stalin spojili (*bez objasnění tehdejší neochoty Anglie a Francie dohodnout se se Sovětským svazem na zastavení snah Hitlera pokračovat v hledání dalšího území pro osídlení „rasou“*). Hitler byl vhodným nástrojem v boji proti SSSR).

Vhodným pořadem k věci byla historie.cz na ČT 24 25. listopadu 2017 na téma *Vítězí pravda a láska nad lží a nenávistí? A proč nevítezi*. A byl dlouhým výňatkem záběr z projevu prezidenta Václava Havla z 9. 12. 1997, přednesený v Rudolfinu na shromáždění poslanců a senátorů Parlamentu, členů vlády, Ústavního soudu, diplomatů a dalších činitelů při hodnocení 5leté existence České republiky. V. Havel řekl, že život naší společnosti má dvě tváře. Tu první tvoří to, že lidé chodí do práce, soukromě podnikají, žení se či se rozvádějí, různě se sdružují, cestují na dovolenou, čtou knihy, sledují televizi, život je lepší a pestřejší než v dobách, kdy se téměř nic neschlo a skoro každý se bál říci nahlas, co si myslí (*chodil asi do jiných hospod, v nichž se veřejně nadávalo na vše odspodu po Hrad*). Ale existuje i druhá tvář života naší společnosti, která má velmi pochmurný ráz, jak potvrzují i průzkumy veřejného mínění, a jí je nutno se věnovat. V. Havel uvedl, že mnoho lidí je obecnými společenskými poměry v naší zemi zklamáno nebo znechuceno, mnoho lidí si myslí, že opět jsou u moci lidé nedůvěryhodní, kterým jde víc o vlastní prospěch než o zájem obecný, že poctiví podnikatelé jsou na tom špatně, zatímco podvodní zbohatlíci mají zelenou, převládá přesvědčení, že se v této zemi vyplácí i lhát a krást, že mnozí politici i státní úředníci jsou úplatní a že politické strany jsou tajně manipulovány podezřelými finančními skupinami, proč po 8 letech budování tržní ekonomiky je na tom naše hospodářství nevalné, takže vláda musí narychlo balit různé úsporné balíčky, proč musí růst ceny všeho, včetně nájmu a energie, aniž přiměřeně k tomu rostou důchody či jiné sociální platby, proč se musíme bát chodit v noci centry našich měst, proč se nestaví téměř nic nového než banky, hotely a vily pro bohaté atd. Stále víc lidí je znechuceno politikou a všichni bez ohledu na to, že byli svobodně zvoleni, stali se podezřelými, ne-li přímo protivníky.

Za jednu z příčin uvedeného stavu společnosti považuje V. Havel příchod času svobody, která se mnohým musela zdát bezbřehá a ke všemu svádějící bez pocitů odpovědnosti. A za hlavní chybu považuje pýchu, která příliš stoupla do hlavy díky tomu, že transformační procesy probíhaly bez velkých politických změn. Šlo o chování na úrovni

(Dokončení na straně 5)

Narodil se 10. ledna 1913 v rodině drobného rolníka. Jeho rodné místo je Dúbravka, dnes součást Bratislavy. Po maturitě na gymnáziu vystudoval práva v letech 1935-7 na Univerzitě Komenského v Bratislavě. Od mládí se angažoval politicky – 1929 v Komsomolu, 1935 v KSČ, 1936 v antifašistickém Svazu slovenské mládeže, 1937-8 jako tajemník Společnosti pro kulturní a hospodářské sblížení s novým Ruskem na Slovensku, jako spolupracovník listů *Ľudový denník*, *Slovenské zvesti* a revue *DAV* s dalšími představiteli slovenské inteligence orientované na podkladě politiky KSČ. V letech 1938-1942 byl koncipientem u Vlado Clementise, poté úředníkem Svazu špeditérů v Bratislavě.

Za 2. světové války byl členem ilegálního vedení KSS (po 15. březnu 1939 vzhledem k rozdílným poměrům v českých zemích a na Slovensku vznikla KS Slovenska – pozn. KJ) a dalších organizací protifašistického odboje na Slovensku, 1943-4 členem ilegální Slovenské národní rady, podílel se na přípravě Slovenského národního povstání a po jeho propuknutí byl místopředsedou SNR a pověřencem vnitřní (po česku ministrem – KJ). Na sluchovacím sjezdu KSS a slovenské sociální demokracie v září 1944 zvolen místopředsedou KSS. Od února 1945 řídil činnost KSS na osvobozeném území. V březnu 1945 byl v delegaci SNR na jednání v Moskvě o programu a složení naší poválečné vlády. V letech 1945-1950 byl vedoucím představitelem KSS, členem ÚV KSČ, poslancem Národního shromáždění, pověřencem dopravy, předsedou Sboru pověřenců. Významně se podílel na politickém střetávání KSS s Demokratickou stranou, vítězem voleb na Slovensku v roce 1946 a na postupném řešení a vyřešení situace ve prospěch KSS – v charakteristice situace bývá používán pojem „malý Únor na Slovensku“ za podpory odborů, odbojových složek a široké veřejnosti. V květnu 1950 byl na základě obvinění z buržoazního nacionalismu zbaven funkcí, v únoru 1951 zatčen a v dubnu 1954 odsouzen k doživotnímu vězení. Po zatčení byl nelidsky mučen, byl v samovazbě na Pankráci, poté v Leopoldově a zase na Pankráci a střídavě v Leopoldově na hromadných ubikacích. V lednu 1959 opět v samovazbě na Pankráci a v Ruzyni i v Mírově, celkem téměř deset let, z toho víc jak šest let v samovazbě a v přímé izolaci. V roce 1960 byl propuštěn z vězení v rámci amnestie, až do roku 1963 byl skladníkem u Pozemních staveb v Bratislavě. V roce 1963 byl právně, občansky i stranicky rehabilitován.

V letech 1963-1968 byl vědeckým pracovníkem Ústavu státu a práva Slovenské akademie věd a v roce 1964 vydal obsáhlé Svedectvo o Slovenskom národnom povstaní – získal titul CSc. Teprve v roce 1968 se vrátil do politiky a od dubna do prosince byl místopředsedou vlády ČSSR s pověřením na přípravě zákona o československé federaci. V srpnu se zúčastnil v doprovodu prezidenta Ludvíka Svobody jednání v Moskvě. Do funkcí ve straně se vrátil postupně: od konce srpna 1968 do dubna 1969 jako 1. tajemník ÚV KSS a současně jako člen předsednictva ÚV KSČ. Od dubna 1969 do prosince 1987 byl v čele KSČ jako první a od května 1971 jako gene-

rální tajemník ÚV KSČ. Byl též poslancem Sněmovny národů nebo Sněmovny lidu Federálního shromáždění a předsedou Národní fronty ČSSR. Od 29. května 1975 do 10. prosince 1989 byl prezidentem ČSSR. Pod tlakem KSSS a skupiny členů vedení KSČ byl nucen postupně vést politiku v jejich koncepcích. Byl vcelku pasivní po nástupu M. S. Gorbačova a zejména po událostech 17. listopadu 1989. Po jmenování tzv. vlády národního porozumění 10. prosince 1989 abdikoval a přestěhoval se do Bratislavy. Žil v ústraní, odmítal přijímat novináře a postupně se zhoršoval jeho zdravotní stav. Zemřel 18. listopadu 1991. Byl nositelem tří zlatých hvězd Hrdiny ČSSR, zlaté hvězdy Hrdiny SSSR, dvou sovětských Leninových řádů a mnoha dalších vyznamenání a ocenění.

Gustáv Husák byl 2krát ženatý. JUDr. Magda Lokvencová (1916-1966), herečka a režisérka, se na jedné přednášce levicové inteligence seznámila s G. Husákem, který tam přednášel. Vzali se během studií na právnické fakultě v roce 1938. Měli spolu dva syny: Vladimíra, který se narodil v Moskvě v roce 1944, kde žily rodiny dalších politiků, a Jána, který se narodil v roce 1946 již na Slovensku. Vězení G. Husáka mělo vliv na rozvod. Zemřela po těžké nemoci 17. ledna 1966. G. Husák se o ní několikrát zmínil jako o své osudové lásce. Starší syn je uváděn Ing. arch. Vladimír Husák, CSc., mladší syn Ján byl velvyslancem ve Finsku a v Jugoslávii.

Druhou manželkou byla Viera Husáková-Millerová, rozená Čáslavská (1923-1977), pocházela z české rodiny, která se odstěhovala do Bratislavy. Po studiu práv se stala členkou KSČ, provdala se za právníka Jozefa Millera, s nímž měla dvě děti. Začala jako novinářka, byla redaktorkou deníku *Pravda*, poté v týdeníku *Slovenka*. Na počátku 60. let přešla do časopisu *Kulturný život*, kde se sblížila s G. Husákem, jehož znala už z doby SNP. Viera se kvůli němu rozvedla a k svatbě došlo, až se G. Husák stal prezidentem v roce 1975 na doporučení samotného L. I. Brežněva, aby při oficiálních setkáních měl manželku. Ale i po svatbě Viera žila a pracovala v Bratislavě a do Prahy přijela jen na oficiální akce nebo na víkendy. Toto manželství nemělo dlouhé trvání. Viera Husáková byla v lázních v Bardejově a kvůli zlomenině ruky ji čekala cesta do nemocnice v Bratislavě. Při přistání vrtulníku v noci a za špatného počasí 20. října 1977 zahynulo pět lidí – Viera Husáková, dva piloti, palubní technik okamžitě, lékař politických osobností prof. MUDr. Pavel Novák zemřel druhý den. Smrt manželky G. Husáka těžce zasáhla, prodělal první záchvat mrtvice. Její práce si velmi vážil, byla mu velkou oporou, tlumočila dění lidí dole, překládala romány z němčiny a francouzštiny, vedla rubriku zajímavostí v týdeníku *Nové slovo*.

Podle vzpomínek Lubomíra Štrougala i blízkého spolupracovníka G. Husáka, akademika Viliama Plevzy, G. Husák kromě kladných rysů vývoje po lednu 1968 pozoroval i negativní dopady politické scény na jaře a zejména v létě 1968 a viděl i možnost tragického vyústění tohoto vývoje. Strana připustila živelný pohyb společnosti, v němž při pozitivní aktivizaci většiny socialismu oddaných lidí se uvolnil prostor pro vstup do politiky i protisocialistických sil. Okupaci ČSSR vojsky Varšavské smlouvy pokládal za tragický krok s dalekosáhlými následky pro nás i pro SSSR a komunistické hnutí na Západě. Při jednání v Moskvě protestoval proti okupaci, hovořil o tom s L. I. Brežněvem o samotě. Nakonec přijal stanovisko většiny přítomných členů vedení strany a státu, že je třeba hledat východisko přijatelné pro obě strany. Vedení KSČ Brežněvovské vedení dávalo zřetelně najevo, že pouhý odpor z naší strany nic nevyřeší a slibovalo, že vojska po stabilizaci poměrů ze země odejdou. Vynucený kompromis byl vyjádřen v přijatém moskevském protokolu.

Lubomír Štrougal uvádí, že když v září 1988 podával demisi z funkce předsedy vlády, Husák už věděl, že se blíží konec. A to se ještě nevědělo, že ulice nás úplně vyřadí a budou takové protesty. Stranické vedení přišlo na to, že ztratilo moc, až v prosinci 1989. Oni si to předtím vůbec neuvědomovali. Husák sice kolem sebe nerozhlašoval, že je to prohrané, ale věděl to. Husák několikrát Štrougala prosil, aby neodstupoval, aby ho tam nenechal samotného. Při loučení na Hradě Husák řekl, že neví, co tam bude zítřka...

Stále debatujeme o vnitřních i vnějších příčinách vývoje v listopadu 1989. Vzpomínky L. Štrougala mnohé přibližují a objasňují.

Karel Janiš

STRAŠIDLO KOMUNISMU...

primusů, premiantů, rozmazlených jedináčků, kteří mají právo se povyšovat nad jiné a všechny poučovat. Opojení mocí a úspěchy začali mnozí mhouřit oči nad tím či oním, až se domhouřili ke skandálům.

Jak aktuální je charakteristika stavu společnosti, uvedená před 20 lety. Tehdy všichni několikrát zatleskali, jedině Václav Klaus seděl mlčky, jistě vztekly nad tím, jak především jeho počínání dostalo na frak. Tehdejší hodnocení by si měli vzít jako poučení pro dnešek, na tehdejší i dnešním stavu se podíleli tehdejší představitelé ODS, KDU-ČSL, o tom ti dnešní nechtějí slyšet ani náhodou.

Do pořadu Události, komentáře na ČT 24 8. prosince 2017 byl pozván europoslanec za hnutí ANO Petr Ježek. O Trumpově označení Jeruzaléma za hlavní město Izraele se odmítavě vyslovili Jaromír Kohlíček (KSČM) a Jiří Kobza (SPD). Petr Ježek řekl, že do diskuse za účasti KSČM a SPD se nezapojí a posluchačům se omluvil. Jde vskutku o antikomunistu „zvláštního ražení“. Už se před časem spolu s dalším takovým, jakým je Pavel Telička (ANO), vyjádřil, že 28 let po Listopadu je neuvěřitelné, že komunisté a okamurovci jsou na koni. Oba zapomněli, že tak rozhodli voliči.

Karel Janiš

VOLIČI ROZDALI KARTY A JE ZLE

Projekt AntiBabiš nevyšel. Václav Moravec hned po volbách vyzvídal, kdo s kým půjde či nepůjde od koalice. Nejvíce proti vítězi voleb byli předáci KDU-ČSL, TOP 09 a hnutí STAN, před nimiž se dveře Sněmovny skoro zavíraly – Topisty zachránili naši krajané v zahraničí.

Václav Moravec dával najevo roli velitele vozu, skákal pozvaným do řeči, nenechával je dokončit odpovědi, kladl další a další otázky v AntiBabiš projektu. V době před ustavující schůzí Sněmovny vystupoval předseda ODS jako vítěz voleb – krok za krokem dosáhneme snížení daní, zrušení EET, Babiš nemá ve vládě co dělat, je obviněn z podvodu, zabráníme třetímu pokusu o sestavení vlády, a proto bude usilovat o funkci předsedy Sněmovny. Tento požadavek zdůraznil až křečovitě, když ANO navrhlo Radka Vondráčka do čela Sněmovny. Na ustavující schůzi zákonodárců předsedající měl před sebou dlouhý seznam hlásících se o slovo, především s přednostním právem Kalousek, Stanjura, dále Bartošek, Jurečka, Bělobrádek a další. Několik hodin se předváděli a vypadalo, že prožívají „těžkou hodinu“ a stále chodili k řečnickému pultu, aby se vymluvili. Když konečně byl zvolen předsedou Radek Vondráček, okamžitě reagoval Kalousek. Byl zvolen poslanci ANO, KSČM a SPD – Stranou přímé demokracie. Tento názor se opět projevil, když do funkce předsedy mandátového a imunitního výboru byl zvolen Stanislav Grospič a když jedním z místopředsedů Sněmovny se stal Vojtěch Filip. A až po třetí volbě byl do vedení Sněmovny zvolen předseda ODS. Poslanci ANO údajně pro něj hlasovali „se skřípěním zubů“. Měli od ODS požadovat jiného kandidáta. V Právu Václav Žák i Zdeněk Jičínský uvedli, že ODS má na funkci místopředsedy nárok, ale ne Petr Fiala, který navíc nemá s touto funkcí žádné zkušenosti na rozdíl od Hamáčka, Filipa i Bartoška. V odpověď na koalici ANO, KSČM a SPD, která je straší ve dne v noci, vznikl pakt Kalousek-Fiala, tzv. Demokratický blok, prý jedině pro období výborů a komisí Sněmovny, protože každý z členů bloku se považuje za většího demokrata, než ten druhý. A obnovili pojem *Poměrné zastoupení*, který v předcházejících vládách neplatil a trvale poškozoval KSČM. Nyní, když jim teče do bot, požadují zastoupení „trpasličích“ stran a hnutí ve všech komisích a výborech, aby byly u toho. Nevůli Petra Fialy v prvních dvou kolech volby zhodnotila poslankyně Adamová, čerstvá 1. místopředsedkyně TOP 09, že vinu mají komunisté, kdopak jiný. A ve prospěch Petra Fialy si Supermediokrat Václav Moravec pozval 26. listopadu 2017 senátorku Wagnerovou, která se ostře vymezila vůči okamurovcům a chválila počínání předsedy ODS. *(Jako politolog-teoretik je Petr Fiala jistě na úrovni. Ale v praktické politice je „mimo*

mísu“. Dlouho mu trvalo, než pochopil, že nemá šanci dostat se do čela Sněmovny a tohoto úsilí se vzdal.) A poslankyně Adamová se již několikrát vyslovila v duchu politiky TOP 09 proti zvyšování mandatorních výdajů, minimální mzdy důrazněji než Kalousek, který může být v pohodě a využívat přednostního práva hovořit ve Sněmovně.

Když 6. prosince 2017 se Babiš stal premiérem, na ČT 24 Stanjura, Okamura, Farský ze STAN opět vyjádřili své postoje k němu. Karla Šlechtová se ptala, zda je jejich voliči posílali do opozice nebo aby vládli. Nejistěji se vyjádřil europoslanec Jiří Pospíšil. Jak prý vypadáme v Evropě, když v čele vlády je stíhaný premiér, bez důvěry poslanců a nevdáří to prezidentovi republiky. Okamura Stanjurovi připomněl jednání o prioritách obou politických subjektů a nechotu ODS shodnout se. A Šlechtovou by neměli v politice podceňovat, dala to svými názory najevo, pokud ji moderátor poskytl příležitost. Závěr je tento: veřejnoprávní TV by měla pečovat o zachování záznamů z besed, v nichž se v rámci projektu Antibabiš politici, zejména ti „trpasličí“, o Babišovi vyjadřovali. Poněvadž při druhém kole pokusu o sestavení vlády právě oni budou před dveřmi Babišova kabinetu volat, křičet, povykovat – *Chceme být u toho.* Takoví budou právě ti z tzv. Demokratického bloku, objevitelé pojmu Poměrné zastoupení. Budíž jim přáno, dnes mají „korytka“ ve Sněmovně, zítra ty větší ve vládě. Večer po jmenování kompletní Babišovy vlády v besedě na ČT 24 Okamura řekl, že nepodpoří vládu, která nebude plnit volební program SPD. Martin Kupka z ODS, který je téměř denně v televizi po zvolení poslancem, má názor, že Babišova vláda zastupuje 30 % voličů a 70 % lidí mělo jiný názor. Farský od STAN by chtěl hlasovat o vydání Babiše před hlasováním o důvěře jeho vládě a napadl předsedu KSČM, že předseda mandátového výboru brzdí proces vydání. Vojtěch Filip oponoval počtem členů výboru, chtěli tam všichni být, a studium policejního spisu o 3000 stranách zabere dost času. Farský hystericky pokračoval, aby Babiš byl co nejdříve vydán k trestnímu stíhání. **Karel Janiš**

Rok 2018 – rok významných výročí

Vstoupili jsme nejen do roku volebního – volby prezidenta republiky, volby komunální a možná i předčasné volby do Sněmovny Parlamentu České republiky. Vstoupili jsme do roku významných výročí s pověstnou 8 na konci roku výročí.

Především půjde o 100. výročí vzniku samostatného Československa. Probíhá již příprava výstav, shromáždění, vědeckých konferencí. Brno se snaží zorganizovat nejen lokální připomenutí výstavy, která k 10. výročí Československa byla uspořádána v Brně za účasti prezidenta republiky T. G. Masaryka. Tradiční přetahovaná mezi Brnem a Prahou již probíhá především na úrovni *finance na prvním místě*.

Dále půjde o další významná výročí v dějinách Československa – **Mnichov 1938** jako počátek konce 1. republiky, **Únor 1948** jako nástup k nekapitalistickému rozvoji naší společnosti, **Pražské jaro 1968** jako snaha jít dál jinak než dosud, **Listopad 1989**, poněvadž se k němu schylovalo v předcházejícím období. Opět budou probíhat diskuse o tom, jak se splnily představy zakladatelů ČSR, zda jsme se měli bránit v roce 1938, zda v únoru 1948 šlo o puč, o počátek světlých zítřků nebo doby zbytečné okliky v našich dějinách plné násilí, teroru, zda Pražské jaro 1968 se stalo Anti-únorem či nikoliv atd. atd.

Nelze pominout **revoluční rok 1848**, v němž v mnoha zemích Evropy – i u nás – došlo k vystoupení obyvatel proti stávajícím poměrům. V tomto roce vyšel **Manifest komunistické strany**, společné dílo Karla Marxe a Bedřicha Engelse, v němž souhrnně vyložili své názory na tehdejší společnost a východiska z ní v zájmu dělnické třídy. Bude možno uvést **data života Karla Marxe** (1818-1883) a jeho články, stati i spisy, jimiž přispěl ke vzniku a rozvoji ideologie dělnické třídy, po něm pojmenované, marxismu. V rubrice Šli před námi najdou místo **Pankrác Krkoška, Julius Fučík, J. V. Stalin, Klement Gottwald, Klára Zetkinová** atd. atd. Bude též výročí bitvy u Sokolova, smlouvy o vzájemných vztazích mezi ČSR a SSSR za války i po ní jako základu naší zahraničně-politické orientace Československa. Zajímavá budou hodnocení výročí i osobností v našich médiích, která nám předkládají „*jediné správné jejich pojetí*“ bez ohledu na jejich skutečnou úlohu v tehdejší době. **kj**

**Zveme členy a příznivce na
Shromáždění členů KČP Brno
které se koná 31. 1. 2018 v 15 hodin
na MěV KSČM Brno, Křenová 67**

O VELKÉ ŘÍJNOVÉ PONĚKUD JINAK I.

V Lidových novinách vyšel v listopadu 2017 seriál, který v 17 pokračováních připomněl události, k nimž došlo v Rusku před 100 lety.

První čtyři části seriálu byly věnovány Revoluci ve válce zrozené, pádu domu Romanovců a důsledkům, které vedly k převzetí moci bolševiky v podobě sovětů dělnických a vojských zástupců. V rubrice Osobnosti doby jsou uvedeni: Alexandr Kerenskij (1881-1970 v USA), carevna Alexandra Fjodorovna Hesenská (1873-1918), menševik Nikoloz Čcheidze (1864-1920, v Paříži skončil život sebevraždou), vůdce menševiků Julius Martov (1873-1923).

Dalších 8 částí seriálu je věnováno V. I. Leninovi a jeho úloze při propuknutí revoluce v říjnu 1917, dekretům o půdě a o míru, vzniku Rudé armády, marné snaze bílých potlačit revoluci, vítězství byrokracie a teroru, povstání v Kronštadu 1921 a nezávislosti, kterou získaly Finsko, pobaltské země, Ukrajina, Polsko. V rubrice Osobnosti doby jsou uvedeni: americký novinář, básník a socialista John Reed (1867-1920 na tyfus, pohřben u kremelské zdi, autor knihy Deset dní, které otřásly světem), Naděžda Krupská (1869-1939, manželka, osobní tajemnice a spoluorganizátorka bolševiků vedených V. I. Leninem), spisovatel Maxim Gorkij (1868-1936), Lev Davidovič Trockij jako strůjce převratu a jeho oběť (1879-1940, zabit v Mexiku NKVD), jeden z velitelů bílých A. I. Denikin (1872-1947 v USA, autor několikadílných vzpomínek), Felix Edmundovič Džeržinskij, potomek polské šlechtické rodiny, předseda Všeruské mimořádné komise pro boj s kontrarevolucí Čeka (1877-1926).

Dalších pět částí seriálu je věnováno revoluci ve Stalinově režii, velkému teroru v letech 1937-8, odchodu statisíců ruských osobností z Ruska do různých zemí světa (podle odhadů šlo o 1 až 3 miliony lidí (např. i hudební skladatel Sergej Rachmaninov, malíř Marc Chagall nebo zpěvák Fjodor Šaljapin), „druhému životu“ Října v umění, nové generaci vycované v sovětském duchu, příběhu revoluce, který byl nahrazen příběhem vítězství nad Hitlerem, který žije dodnes. Marné byly pokusy Chruščova, Andropova i Gorbačova vzkřísit étos původní revoluce. Lidé dnes vyrážejí do ulic s portréty svých předků, kteří zemřeli za druhé světové války a nabízejí odpověď na otázku, proč je pro ruskou historickou paměť 20. století klíčový rok 1945 a ne 1917. Zajímavější je opět Stalin a jeho způsob, jakým vybudoval ze SSSR atomovou supervelmoc, cílevědomý sovětský vliv a posiloval sovětskou prestiž. V rubrice Osobnosti doby jsou uvedeni: Josif Stalin (1879-1953) jako krvavý vykonavatel Leninova díla, Boris Savinkov (1879-1925, asi zabit čekisty), organizátor ozbrojeného boje proti bolševikům, filmový režisér Sergej Ejzenštejn (1898-1948), autor filmů Křižník Potěmkin, Deset dní které otřásly světem, Alexandr Něvskij, Ivan Hrozný, práci o filmu i vzpomínek, Zdeněk Nejedlý (1878-1962), propagátor SSSR, autor monografie o V. I. Leninovi a mnoha článků a projevů o vývoji v SSSR. V posledním díle jsou vzpomenu ti bezejmenní obyvatelé Ruska, Ukrajiny, Gruzie, Sibíře i malých vesniček jako hybatelů dějin. Podle údajů historika Jonathana Smelého v ruských revolucích a občanské válce zahynulo nejméně 10,5 milionů lidí. Další miliony ztratily své manžele, děti své rodiče. Za hladomoru v Povolží, na Ukrajině zemřelo 5 milionů. V polovině 20. let podle sčítání lidu žilo v SSSR 147 027 915 obyvatel. Nebýt revolucí a válek, žilo by víc než 175 milionů lidí. Smele přirovnal drama let 1917-1921 k nájezdům Mongolů v letech 1237-1240.

Ve zvláštní rubrice Mýty v. Realita autor seriálu, historik a politolog Jan Adamec polemizuje s výkladem vývoje ve stalinských Dějinách VKS(b) z roku 1938. Bolševici byli podle

Karel JANIŠ

Dějin VKS(b) předvojem dělnické třídy a miliónů rolníků požadujících mír, chléb a svobodu a skutečnými hybateli událostí. Ostatní so-

cialisté jim sekundovali a někteří jim házeli klacky pod nohy. Stalinský výklad opomíjel úlohu dumy a jejích poslanců, kteří nepřesvědčili cara, aby odstoupil.

Ve skutečnosti bolševici v první revoluci hráli malou roli, strana měla nemnoho členů a její klíčoví vůdci – i Stalin – byli ve vyhnanství v době první ruské revoluce. A VŘSR – byl to ve skutečnosti vojenský převrat, jehož si většina obyvatel Petrohradu ani nevěšila – restaurace zůstaly otevřené a v divadlech se hrálo. Bolševici převrat provedli proti vůli většiny socialistů v sovětech. Obrana Zimního paláce byla mizerná, vojáci bez munice a hladoví, před očekávaným útokem rudých místa opustili a šli se najíst. Po obsazení paláce rudí gardisté pozatýkali ministry Prozatímní vlády a jejich šéf, Kerenskij, odjel od sud ve vozidle americké ambasády. V oficiálních dějinách není zmínka o desítkách tisíc lahví vína a vodky, jež se z paláce dostaly mezi rozjařené povstalce. Bolševické vedení mělo v následujících dnech nejméně práce dostat pod kontrolu vlnu pouliční anarchie, již nastartoval alkohol ukradený z palácových sklepů.

Na stránkách Dějin VKS(b) není zmínka o Trockém. O to víc se vždy hovořilo o lidech stalinské éry, jakými byli Vorošilov, Molotov, Kaganovič. Trockij měl vždy tendenci stavět se všude do centra dění, a proto je třeba číst opatrně i jeho vlastní paměti, kterým by podle zlých jazyků slušel titul *Já i moje revoluce*. Trockého úloha při vzniku Rudé armády není v Dějinách VKS(b) zmíněna, Stalin si vyřídil účty s Trockým jako s ideologickým protivníkem i jako s velitelem, s nímž se za občanské války střetl kvůli odlišným názorům na vedení bojů s bílými a s interventy.

V závěru rubriky Mýty vs. Realita autor uvádí, že vedle mýtů a polopравd o ruských revolucích je tu mýtus „přepólovat“ ideologické interpretace před rokem 1989, z hrdinů udělat zlosyny a naopak, slabosti aktérů zesměšnit a silné stránky zpochybnit, a hlásat tak skutečnou pravdu o tom, „jak to tedy bylo“. Výsledkem bude mýtus o revoluci jako jednoznačném zločinném spiknutí z ciziny, „dovezeného“ gangu zločinců, kteří lstí, podvodem, klamem se zmocnili moci v Rusku a terorem ho ovládli. Neměli žádnou podporu ve společnosti, pouze vůli k moci a odhodlání se k ní dostat za pomoci jakýchkoliv prostředků. S tímto přístupem se můžeme setkat i v současných českých médiích. Jenže tento pohled úhel v sobě skrývá nebezpečí, že nám svou zjednodušující polarizací rozostří skutečné motivy jednání jednotlivých aktérů a příčiny společenských jevů. Pokud je nepochopíme a kriticky nezhodnotíme, ztratíme možnost se z dramatu ruských revolucí jakkoliv poučit. Historie není černobílá.

V rubrice Co kdyby... autor seriálu položil několik scénářů vývoje. Tak např. Co by se stalo, kdyby car Mikuláš II. nevyhlásil v roce 1914 mobilizaci a Rusko zůstalo stranou I. světové války? Nutně by přesto revoluce vypukla. Došlo by nutně k potřebným reformám, samoděržaví by se proměnilo v konstituční monarchii za podmínky existence míru. A radikální Lenin by z války kvůli revoluci vycouval. Kdyby car nebyl popraven a odešel za hranice, asi by jeho politický návrat nebyl možný. Bolševický převrat by proběhl, i kdyby Lenina zatkli, moc by převzala koalice stran v sovětech a bolševici pod vedením Kameněva a Zinovjeva by se pouze podíleli. Pokud by Leninova vláda nepodepsala brestlitevský mír, bolševický režim by pravděpodobně nepřežil. I kdyby Trockij místo Stalina byl v čele SSSR, musel by se vypořádat se stejnými problémy jako Stalin a nevyhnul by se ani industrializaci, kolektivizaci či represím.

V BRNĚ S NÁDRAŽÍM UŽ NENÍ NA CO ČEKAT

Desetiletí neplodných tahanic o tom, kde postavit v Brně při chystané přestavbě železničního uzlu nové hlavní vlakové nádraží, musí rychle skončit. Pokud se nezačne stavět do roku 2020, už nedostaneme evropské investiční dotace. ČR se pak přemění z příjemce evropských dotací naopak na jejich plátce potřebným jiným členským státům EU. Potvrdili to představitelé brněnské ODS.

Na tiskové konferenci jednoznačně prohlásili, že dle Studie proveditelnosti přestavby mezinárodního kolejového koridoru na území Železničního uzlu Brno (ŽUB) je pro město nejlepší řešení **varianta A** stavby vlakového nádraží u řeky. Tam umožní bezproblémové napojení vysokorychlostních tratí do nového nádraží bez potřeby budování složitého a drahého tunelu pod historickým centrem města.

S tunelem naopak počítá **varianta B** s nádražím pod Petrovem, což by projekt

prodražilo o 26 miliard korun. Nádraží u řeky utlumí bariérový efekt, který plní dosavadní nádraží v centru. To tím, že na jih od této železniční infrastruktury je desítky let neutěšená periferie se sociálně vyloučenými lokalitami.

Přesun nádraží o asi 700 metrů k jihu naopak umožní rozvoj zanedbané oblasti Heršpická a moderní výstavbu tzv. Jižního centra. Předseda skupiny pro územní rozvoj David Grund z ODS na tiskové konferenci uvedl, že varianta A u řeky je v souladu s územně plánovací dokumentací města i kraje a je v souladu s usnesením vlády ČR. Studie uvádí, že varianta A se může začít stavět v r. 2020. Naopak územně nevypořádaná a nepřipravená varianta B pod Petrovem by se dle odhadu nezačala stavět dříve, než v roce 2036. (Studie sice uvádí 2026 za předpokladu, že by nastala zdržení a komplikace při pořizování dokumentace, které se v Brně tradičně jistě objeví).

„Varianta u řeky je připravenější, méně riziková, praktičtější, hospodárnější a efektivnější, než varianta Petrov. Už opravdu není na co čekat, Brno musí najít odvahu rozhodnout a vzít na sebe zodpovědnost za toto rozhodnutí! Brňané si zaslouží jasné slovo a rozhodné stanovisko! Těch si ovšem za uplynulé tři roky vlády současné koalice na radnici mnoho neužili, ať v otázkách nádraží, územního plánu nebo v jiných případech,“ uzavřel Grund.

Martin Říha za zastupitele KSČM na radnicích magistrátní i Brno-střed k tomu zdůraznil, že komunisté mají stále stejné stanovisko: Jsou pro variantu u řeky. *„Vše, co je výše zmíněno je vlastně naše stanovisko a jsme rádi, že naše konkurence se s naším názorem ztotožnila. Jen doplním, že navíc budeme schopni ve variantě u řeky čerpat evropské peníze, kdežto u varianty B by jsme stavěli jen za své a tudíž uskutečnění modernizace ŽUB by nemusela být realizována v dohledné době.“* (vž)

Zvolená náplň je všeobecně známá a už dlouho diskutovaná, a proto byla přitažlivá pouze pro skutečné zájemce, o čemž svědčí počet přítomných kolem tří desítek a značně živá diskuse odborníků i neodborníků. Úvodní slovo přednesl a na vznesené problémy reagoval Mgr. Ing. Robert Kotzian, Ph.D.

Pan prezident Václav Klaus zastával názor, že železnice je přežitkem minulosti a že úsilí o její další rozvoj je nesmyslný. Toto zřejmě zapůsobilo, a tak jsme svědky, jak v oblasti vysokorychlostních tratí (VRT) ČR zaspala. Kolem 10. prosince 2017 ve sdělovacích prostředcích proběhla informace, že cestování vlakem z Berlína do Vídně (přes Norimberk) bude trvat osm hodin a bude o půl hodiny kratší než po trase přes ČR, která je o 200 km kratší. Bude totiž využívat vysokorychlostní koridor Berlín-Mnichov (rychlost až 300 km v hodině). Pro představu průměrná rychlost

v ČR mezi Děčínem a Břeclaví činí u expresů 100 km/hod. Není to hrozba, že mezinárodní vlaky budou ČR objíždět?

Zdá se, že i zde dochází k pohybu, k ře-

**Studie proveditelnosti
železničního uzlu Brno
DISKUSNÍ ČTVRTEK 14. 12. 2017.
JOSEF VONDRÁK**

šení stávající situace. Jeho součástí je přestavba železničního uzlu v Brně. Nejedná se o nové nádraží, ale o železniční uzel, což se týká celého města Brna. Realizace tohoto znamená rozvoj našeho města, nová pracovní místa, inovaci dopravního systému aj. Proč k řešení musí dojít? Pro nedostatečnou kapacitu dnešního nádraží, špatný technický stav infrastruktury, rozsah a složitost tratí, stísněný přednádražní prostor a potřeba zapojit VRT.

Ministerstvo dopravy ČR zpracovalo odbornou studii (1 350 stran) a v ní připouští jako možné dvě varianty: jedna řečená „U řeky“ (v prostoru Brno-dolní nádraží), druhá varianta nazvaná „Petrov“. Obě varianty mají své výhody a nevýhody (např. varianta „U řeky“ má už územní rozhodnutí, zatímco u varianty „Petrov“ to představuje minimálně šest let zdržení). Jinak roční provozní náklady jsou stejné, roční provozní náklady MHD jsou „U řeky“ jen o málo vyšší aj. Je také třeba nepodceňovat skutečnost, že geologické podloží Brna je komplikované. (Poznámka: železniční uzel ve Stuttgartu bude třikrát dražší než se předpokládalo zasluhu nepředvídaných okolností. Původní plán 2,6 mld. eur, poslední odhad 7,6 mld. eur.)

Obě varianty mají svoje obhájce a odpůrce. Stav mezi zastupiteli města Brna je 40:60 ve prospěch varianty „U řeky“. Nyní se představitelé města seznamují se studií proveditelnosti železničního uzlu Brno z různých pohledů. Občané se mohou zapojit, informovat zastupitele o svých názorech, o svém stanovisku, doporučení. 15. 1. 2018 vyjádří své stanovisko krajský zastupitel a 30. 1. 2018 zastupitelé města Brna. Všichni vědí, že je třeba se rozhodnout pro jednu variantu. Poté se rozhodování o podobě modernizace železničního uzlu přesune na ministerstvo dopravy, které kromě výsledků studia zohlední i stanoviska Brna, Jihomoravského kraje a Správy železniční cesty. Nám občanům zbývá se potom podílet na problémech, které to ponese a ne zase zahájit nesouhlas, protestovat, podepisovat petice a p., což my máme ve zvyku.

Josef Vondrák

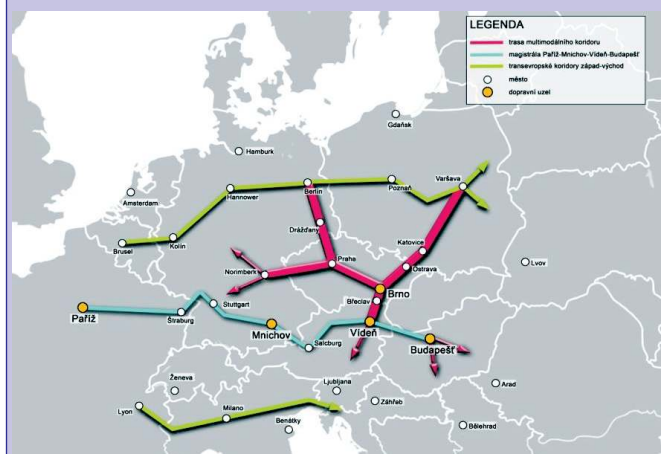
(Ilustrační foto archiv redakce)

Na stránkách občasníku ECHO bylo již mnohokrát probíráno téma, které je asi pro Brno, brňany a přinejmenším pro obyvatele přilehlého území jihomoravského kraje velmi významné. Tímto tématem je výstavba nového železničního uzlu. Bohužel se ale ukazuje, že bez ohledu na významnost z pohledu bezprostředních i dlouhodobých dopadů znamenají již léta trvající neplodná diskuse i opadání zájmu veřejnosti. Osobně mě to mrzí tím více, že i přes snahu městské organizace KSČM udržet toto navýsost politické téma v zorném poli s ohledem na blížící se „komunální“ volby 2018 tuto tendenci potvrzují i naši členové. Vždyť poslední akce spojené s tímto tématem, diskusního čtvrtku 14. prosince 2017, se zúčastnilo sotva přes dvacet diskutujících a to nebyli ani všichni členové KSČM!

Mohu vůči všem nezúčastněným konstatovat, že k jejich škodě. Záměrně byl totiž pozvaným odborným hostem, přednášejícím diskusní referát, bývalý náměstek primátora Robert Kotzian. Dříve za ODS, dnes zastupitel v Bohunicích a zakládající člen nového hnutí Brno+. Obsahem jeho referátu byla prezentace „Studie proveditelnosti přestavby železničního uzlu Brno“, ve které jsou shrnuty výhody a nevýhody všech dosud zvažovaných vari-

Stane se uzel Brno a celá Česká republika dopravní překážkou a neschopnost problém řešit naší velkou ostudou?

Chystá se generálka nádraží v Králově Poli

Celkem asi 1,8 mld. korun plánuje investovat Správa železniční dopravní cesty (SŽDC) do komplexní přestavby a modernizace nádraží v Králově Poli. Využívá je denně kolem deseti tisíc cestujících. Práce by měly probíhat v letech 2020 – 21. Zároveň to bude největší investice do brněnských nádraží za dlouhé desítky let.

Zdemolována bude stávající jen z menší části využívaná nádražní budova z 50. let. Nahradí jí dvoupodlažní objekt s čekárnou, pokladnami, úschovnou zavazadel a dětským koutkem. V plánu jsou komerční prostory pro prodej občerstvení apod. Úprav se dočkají i podchody a přístupy na nástupiště, které dostanou bezbariérovou úpravu a nové zastřešení. Prorazí se také nový podchod za nádraží k ulici Myslínova. Provedou se také technické úpravy, např. změna uspořádání kolejí, nový informační systém, či modernizace zabezpečovacích zařízení. Úpravou kolejového svršku dojde k navýšení rychlosti vlaků od Kuřimi o 15km/hod. Pokud se tato investice zrealizuje, může být také na dlouhá léta poslední. Modernizace dalších brněnských nádraží nejsou možné pro nevyjasněnost koncepce přestavby železničního uzlu Brno (ŽUB) a polohy nového hlavního nádraží!

did

ant přestavby železničního uzlu. A to je velmi podstatné i pro následnou bouřlivou diskusi, protože veřejnosti je často celá komplexní problematika zužována na zachování objektu současného hlavního nádraží osobní dopravy v současné poloze anebo jeho odsunutí do nové polohy v prostoru současného dolního nádraží, takzvané „u řeky“. Proč se odehrála bouřlivá diskuse? Protože z prezentace jednak vyplynula argumentovaná podpora pro řešení přestavby s výstavbou nového hlavního nádraží v poloze u řeky (které KSČM opodstatněně preferuje) a jednak fakt, že samo zachování hlavního nádraží je zástěrkou, kryjící podstatné problémy s technickou realizací řešení. Byli však přítomni i zarytí obhájci zachování nádraží v současné poloze (nestraníci KSČM), kteří zásadně odmítají jakékoliv argumenty pro jinou variantu a téma dlouhodobě politizují. Není třeba zde diskusi podrobně analyzovat. Ostatně onu rozsáhlou, věcnou a veřejně přístupnou studii si může každý vyhledat (<https://europointbrno.cz/ke-stazeni/>). Významné je, že mimo jiné, **i s uznáním důležitých nevýhod každého z řešení vychází varianta u řeky jako nejsetravnější** pro občany Brna i cestující z pohledu dopadů souvisejících dopravních omezení, jak co do rozsahu, tak i délky trvání.

Pro mě osobně pak **proszování varianty nádraží v současné poloze znamená zakonzervovat Brno jako takové**. Znamená setrvání na stávajícím pro budoucí rozvoj nevyhovujícím infrastrukturním půdorysu (nejen železničním) a odmítnutí využití potenciálu přestavby železničního uzlu jako katalyzátoru dynamického rozvoje Brna coby města budoucnosti a významného regionálního centra, příznivého k životu. Tím se s největší pravděpodobností bez nového uzlu s odsunutým nádražím nestane. Naopak, v horizontu nějakých dvaceti a možná i více prostavěných let (protože dříve by se představy čtyř úrovněového dopravního uzlu s kombinací nad i podpovrchové dopravy v současné dislokaci nádraží nezahládly) by se Brno stalo upadajícím městem s permanentními dopravními zácpami a výlukami, s ubývajícím počtem obyvatel, drahým vlastním provozem a ve výsledku s klesajícím významem. Prostě skanzenem. A to určitě nechci!

Diskuse starostů nad studií železničního uzlu Brno

Starostové dotčených obcí na sklonku roku diskutovali nad Studií proveditelnosti přestavby Železničního uzlu Brno. Růst české ekonomiky v poslední době vyvolal poptávku po nákladní i osobní kolejové přepravě. Technicky zastaralý Železniční uzel Brno, který desítky let marně čeká na přestavbu, je na hranici svých možností.

Zastupitelstva města Brna a Jihomoravského kraje se musejí už definitivně rozhodnout, kterou z variant Studie proveditelnosti zodpovědně zvolí a určí ji k uskutečnění. Varianta A se stavbou nového hlavního nádraží takřka na zelené louce u řeky bez objížděk stavby může prakticky začít v r. 2020 nákladem 40 až 45 miliard Kč. Dosud méně připravená varianta B pod Petrovem za až 55 miliard korun by začala nejdříve v r. 2026 s tím, že její stavba dopravně uzavře střed města pod Petrovem a vyvolá jeho objížděky na 10 až 15 let. Na nové nádraží se musejí napojit kromě regionální a dálkové dopravy také nové evropské vysokorychlostní železniční trati od Prahy, od Vídně a Ostravy. Jejich trasový průjezd Brnem odborníci teprve vymýšlejí a s tím spojené náklady teprve počítají. Správa železniční a dopravní cesty Brno zároveň počítá, že v nejbližší době se musí zmodernizovat zastaralá trať z Brna na Jihlavu s tím, že do Zastávky u Brna bude zdvojnásobena a elektrifikována. Nový výjezd z nádraží přes Brno se musí postavit i ve směru na Přerov a Vlárský průsmyk na slovenské hranici. Přerovskou trať čeká modernizace. Rozvojová území jižní Moravy závisejí na blízkosti tranzitní železniční a silniční či dálniční infrastruktury.

(vž)

❑ **ŽIVÝ SVÁTEK.** To je titulěk článku v Lidových novinách 21. listopadu 2017. Autor Martin Zvěřina v podtitulku uvádí, že proměna 17. listopadu v karneval něčemu neublíží. Několik shromáždění, na které přišly tisíce lidí, mohou být důkazem toho, že tenhle svátek pořád nějak žije na rozdíl od Prvního máje. Kritický pozorovatel si neodpustí nářek nad kýčovitostí toho, jak se slavení někteří chopili. Vadit může i prázdný patos oficiálních i polooficiálních řečníků. Oslavy nabraly v posledních letech karnevalový ráz – lidé se převlékají do uniform příslušníků Veřejné bezpečnosti, uvádějí srážku ozbrojenců s demonstranty. Jediný, kdo proměnou svátku utrpěl, je Jan Opletal a Mezinárodní den studentstva. Málokdo přemýšlí o tom, že si organizátoři v listopadu 1989 připomínali výročí uzavření českých vysokých škol. (*Jedině u Hlávkových kolejí tomu tak bylo, i když rektor Univerzity Karlovy si přihlížel svou polívičku o potřebě usilovat o svobodu a demokracii proti těm, kdo ji dnes ohrožují.*)

❑ **VSTALI NOVÍ KÁDROVÁCI.** Martin Zvěřina v Lidových novinách 20. listopadu konstatuje, že sledujeme další pokus o privatizaci 17. listopadu. Za ukázkou totalitářského myšlení a netolerance považuje autor Festival svobody v Praze, který organizovalo šest občanských iniciativ. Promluvit mohli jen jimi schválení prezidentští kandidáti – Jiří Drahoš, Marek Hilšer a Pavel Fischer. A nesměli promluvit Michal Horáček a Mirek Topolánek. Mluví organizátorů Jan Gregar uvedl, že dají prostor těm, o nichž jsou přesvědčeni, že se chovají v souladu s hodnotami 17. listopadu a nemají třeba takové prostředky, aby byli více vidět. Ale pan Drahoš má peněz a publicity vrchovatě, ale jeho angažmá 17. listopadu 1989 bylo nerosovatelně menší než Horáčkovy. A Mirka Topolánka nelze považovat za nepřítele 17. listopadu. Nicméně „soulad s hodnotami“ určuje pořadatel. Žijeme ve svobodné zemi a každý si může svobodu vykládat po svém. Ale kdo se zaštiťuje svobodou a jedná netolerantně, nemůže se bránit kritice a posměchu. Organizátoři zaklínají se nepolitičností se projeví hloupě politicky. Líto může být, že Hilšer a Fischer spojili svá jména s lidmi, kteří mají za to, že jim listopad patří. Demokrati na baterky bez špetky odvahy a velkorysosti nejsou k ničemu, končí Martin Zvěřina. Michal Horáček uveřejnil ve stejném čísle Lidových novin příspěvek, který hodlal přednést na Festivalu svobody pod názvem Listopad 89 jako zdroj naší síly. Ať je ČR silnou zemí hrdých lidí.

❑ **JAHODY V LEDNU? CHYBÍ PÁDNÉ DŮVODY.** Je název článku v Lidových novinách 21. listopadu 2017. Autorka

Ivana Kalinová Kyzourová, historička umění, je bývalou ředitelkou odboru památkové péče Kanceláře prezidenta republiky. Pražský hrad vydal zprávu, že mezi 1. a 2. kolem prezidentské volby se chystá vystavit korunovační klenoty a podle mluvčího nejde o souvislost s volbami prezidenta, ale ještě nebylo rozhodnuto. Autorka připomíná, kdy byly korunovační klenoty vystaveny a dodává, že vždy z pádných důvodů – k uvedení prezidenta republiky do funkce nebo k výročí vzniku ČSR. Nyní podle autorky článku jde o zneužití úřadu prezidenta. Chce ukázat dominantní postavení mezi ostatními kandidáty. Anebo se bojí prohry ve finále klání. Kdyby se nebál, počkal by až po uvedení do úřadu na jaře, až bude lepší počasí. Vystaví je stávající

STŘÍPKY O ABSURDNOSTECH

prezident, případný nástupce je nevystaví, poněvadž 2krát ročně by bylo nestandardní. Možná chce prezident smazat nepříznivý dojem z května 2013, kdy „viróza“ zapříčinila jeho potácení a slabomyslný výraz při prohlášení klenotů a zpenou, vyčerpanou tvář při výkladu o nich po jejich přenesení do Vladislavského sálu. Nápad vystavit klenoty před 2. kolem voleb souvisí se způsobem vládnutí, který se na Hradě zabydlel a trochu připomíná časy, v nichž manipulace a despekt k lidem byly znakem moci. Je příznačné, že jinak velice aktivní prezident ignoroval všechny akce k 17. listopadu. (*Měl si nechávat nadávat a vystavovat se házení vejci, dnes drahými. Lektori univerzit z Prahy a Brna se mohli naplno předvádět a natřásat se, že se jim podařilo ovládnout Albertov!*)

❑ **TASS JE ZPLNOMOCNĚN PROHLÁŠIT.** Název článku v Lidových novinách 22. listopadu 2017 je věnován pomníku maršála Koněva v Praze. Autor Petr Zídek uvádí: Deska, která hlásá, že byl velitelem vojsk, která zachránila Prahu před zničením, je lživá, o den dříve vešel v platnost protokol o kapitulaci německých branných sil. Sovětské tanky vjely do města jen s několika izolovanými centry německého odporu a německé jednotky ustupovaly na Západ. Koněvovi podléhaly jednotky Směrš, které odvěkly do SSSR stovky československých občanů, z nichž jen hrstka vězňů v gulagu přežila. Maršál Koněv potlačoval maďarskou revoluci, dohlížel na stavbu berlínské zdi a podílel se na plánování invaze do Československa. To by mělo být uvedeno na informativní desce u pomníku. A pokud se to Rusům nelíbí, ať si Koněva dají na zahradu svého velvyslancetví. Autor se přihlásil k banderov-

cům a fanatikům, jak prezident Zeman označil ty, kteří přepisují naši historii. (*Politický primitiv ve funkci starosta Prahy 6 odmítl argumenty Velvyslanců Ázerbajdžánské republiky, Arménské republiky, Běloruské republiky, Republiky Kazachstán a Ruské federace uvedené v 'Otevřeném dopise' místopředsedovi Vlády ČR, ministru zahraničních věcí M. Stropnickému ohledně situace kolem pomníku maršála Sovětského Svazu I. S. Koněva. M.j. píše: 'Pokládáme rozhodnutí vedení městské části za pokus zlehčit význam pomníku, který je symbolem vděčnosti obyvatel Prahy za osvobození.' Starosta uvedl, že radnice pomník platí, tak si může také rozhodnout, co bude na pomníku napsáno!*)

❑ **ZE SOBOTNÍHO ZÁPISNÍKU Z MALÉ STRANY.** Miroslav Korecký v Mladé frontě Dnes 2. 12. 2017 uvedl, že ANO 2011 a TOP 09 jsou strany, které mají ve svém vedení mnoho politiků z jiných partají. ANO 2011: Andrej Babiš (KSČ), Jaroslav Faltýnek (Zemědělská strana, ČSSD), Richard Brabec (ODS, US-DEU), Jaroslava Jermanová (ODS), Jana Vildumetzová (SZ, ODS). U TOP 09: Karel Schwarzenberg (ODS, SZ), Jiří Pospíšil (ODA, ODS), Miroslav Kalousek (KDU-ČSL), Marek Ženíšek (KDU-ČSL), Jan Vitula (ODA, KDU-ČSL), František Gábor (DEU, US-DEU), Jiří Skalický (SNK ED). Panensky, panicky čistých politiků je málo, recyklovat se musí. A Pospíšil se stal předsedou TOP 09 po 36 dnech členství ve straně a překonal Petra Fialu, který byl před zvolením šéfem ODS členem strany 73 dní. Nikdo nemá na Michaela Žantovského, který stranickou průkazku ODA spatřil jen jediný den před zvolením předsedou. Tuhle výzvu může překonat jen strana neomezených možností ČSSD, která zvažuje zvolit do čela strany nestraníka, hejtmana Vysočiny Jiřího Běhounka. Šéf Sněmovny je muž na svém místě, když komentoval maraton hlasování o výborech: „Krásně jsme si zahlasovali“. Je skvělé, když člověka jeho práce baví.

❑ **JAN REJZEK NEVYŠEL ZE CVIKU.** V Lidových novinách 7. 12. 2017 uvedl, že si po koncertu s jeho jasným kandidátem na prezidenta Jiřím Drahošem a jeho paní Evou notovali. Miloš Zeman si zase kdykoliv rád zazpívá s Alexandrovcem a přidá básničku Adin, dva, tři, čtyři, pět, išel zájčik paguljať. Rejzek pozdravil Karla Schwarzenberga k jeho 80. narozeninám a bylo mu velkou ctí pod tímto kancléřem Václava Havla pracovat. Různí blběčkové omílají trapné legendy alkoholiků ze 4. cenové skupiny, ani omylem. Jednou ve stejnou dobu měli přijít noví velvyslanci. Jednoho nějak zabavil a Karel mu potom řekl, že nejsme na Hradě, ale vedeme Sbor dobrovolných hasičů. **K. Janiš**

Ide o název příspěvku, který přednesl Petr Sak na konferenci Unie českých spisovatelů 27. května 2017. (Lípa č. 2/2017)

Při vstupu do Evropské unie jsme slyšeli, že síla a hodnoty Evropy jsou v její rozmanitosti, tvořené národy a národními kulturami. Ke klíčovým pojmům unijní propagandy patřila *subsidiarita*, princip, že rozhodovací pravomoc zůstává na úrovni té entity, v níž probíhá dotyčný proces. S odstupem pouhých několika let zjišťujeme, že jsme byli podvedeni. Mezi příčinami je fakt, že v Bruselu vznikla zvláštní třída se svými třídními zájmy, které nejsou totožné ani se zájmy jednotlivých národů, ani se zájmy Evropské unie. Bruselská byrokracie potřebuje prokazovat svou potřebnost a mocenskou nadřazenost nad národními státy, a proto opustila subsidiaritu, aby rozhodovala o křivosti okurek a počtu litrů mléka nadojených každou krávou. Jejich příjmy jsou spíše korupční provizí než plat, stmelující soubor politiků a úředníků a přetvářející je do „*třídy pro sebe*“, uvědomující si své třídní zájmy. Třídní zájmy bruselské třídy vyštvaly Velkou Británii z Evropské unie a vyzvedávají do špičkových pozic unie notorické alkoholiky, jedince, kteří nezvládli maturitu nebo politiku, kterého nechce ve funkci jeho vlastní národ. Tato bruselská třída je časovaná bomba v základech unie, kterou vede neomylně k jejímu rozkladu.

Druhou vábníčkou byla **evropská demokracie**, o jejímž stavu se s velkým eufemismem nyní mluví jako o „*deficitu evropské demokracie*“. Evropskou unii ovládá německá kancléřka, která nemá žádnou evropskou

funkci, která by ji legitimizovala rozhodovat o unii. Demokracie unie znamená nátlak a vyhrožování státům s odlišným názorem. Francouzský prezident se prosadil volební kampaní, v níž vyhrožoval středoevropským státům ekonomickými sankcemi a sliby, že tyto státy postaví do latě. Takovou aroganci neukazovali francouzští politici podpisující mnichovský diktát. Evropa bez národních států by protimluv a zánik evropských národů by znamenal i zánik unie. Bruselské elity destruuující národy a národní kultury se řídí historickým „*Po nás potopa*“ a do té doby se snaží si urvat a užívat co nejvíce.

Oporu člověka zmítaného existenčními a existencionálními krizemi a traumaty jsou rodina a národ. Po krizi rodiny, preferenci homosexuality, tlaku na kariéru, poklesu natality se současným nárůstem podílu dětí narozených samoživitelkám, po dosažení víc než 50procentní pravděpodobnosti, že uzavřené manželství se rozpadne, virtualizaci vztahů a sexualitu v kyberprostoru, objevuje se nový cíl útoku – **národ**, který je na odstřel v postupující globalizaci. V mediálním světě probíhají bitvy včetně jazyka, na jehož okraj je vytěšňován pojem vlastenectví, který je nahrazován pojmem nacionalismus s negativními konotacemi. Národ má své dimenze, strukturu a historii, jeho známkou je jazyk, který to vše obsahuje. Národ je tvořen i kulturní krajinou, uměním, vědou, filozofií. Prostřednictvím osobností Jana Husa, Jana Amose Komenského, T. G. Masaryka se vyjevuje národní podstata a směřování. V této době je snaha o destrukci českého národa. Nejde o náhodu, když tu a tam

slyšíme, že ten či onen řekne, že se necítí Čechem.

Projev Petra Saka patří k těm příspěvkům, jimiž Lípa přispívá k popisu dnešní situace. V č. 2/2017 je též i další text projevu na konferenci Unie českých spisovatelů, který přednesl **Petr Žantovský** na téma *Vlastenectví versus evropanství*. **Jan Korál** píše o květnovém všeslovanském sjezdu konaném v Moskvě. **Jiří Miča** v obsáhlé stati píše na podkladě velkých znalostí o misi Konstantina-Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu a především o bulharském národním obrození. Připomíná, že v minulosti to byly slovanské kmeny a národy, které stály v cestě nájezdníkům směřujícím na západ Evropy, a vyzývá nás k obraně proti odnárodňování našich zemí. Zavazuje nás k tomu dějinný odkaz.

Několik článků je věnováno současné situaci v Ruské federaci, politice prezidenta Putina v době obklíčení země vojenskými základnami USA, rozhovorem Putina s režisérem Oliverem Stone, které po čtyři večery bylo možno sledovat i v naší televizi. Lidovky 20. 6. 2017 poznamenaly, že Stone ve své víře v ruského vůdce zůstane nejspíš osamocen. Další článek na faktech ukazuje snahu USA ekonomickou válkou, kterou vyhlásili Rusku, ho totálně zničit. Nechybí článek **Stanislavy Kučerové Krym očima historie**. Významné životní jubileum **Marie Veselé** je připomenuti i přehledem básnických sbírek, které vyšly: *Herbář* (1993), *Píseň o růži temně rudé* (1995), *Písně o řece Svatce* (2004), *Moravské poema* (2004), *Vzývání jitřenky* (2008), *Nejen o lásce* (2009), *Bázně a písně* (2011). Čas od času v Echu její báseň čteme a přehled jí vydaných sbírek je na místě. Lípa přináší články, stati s informacemi, které v jiných médiích pravícově zaměřených nejsou. Škoda, že nejsou širší veřejnosti více známé.

Rozkvetlý sad mateřštiny

Čeština je rok od roku bohatší. Kde je konec předlistopadovým požárníkům. Místo nich vyjíždějí stříkat do plamenů hasiči. Z pacientů se stali klienti, z důchodců senioři, z počišťovačů metaři. Klient sice nemá na léky jako normalizační pacouš, ale jak vzosně název jeho podčeledi zní! A jak uctivě se jim klně – přemluv bábu, dědka! U počišťovačů málokdo věděl, s kým má tu čest, zato metaře občas zahlédneš, kterak v slušivých oranžových vestičkách metou smetl z jednoho roku parku do druhého. Ostatně i Rudolf Slánský byl prý Velký Metař.

Svržený režim se opíral o dělnáky, kteří se na něj vykvajzli, nejsou přece děti. Jak ti si polepšili, už nejsou psanci této země, nýbrž operátoři výroby, i když vůbec nic nevyrobějí. Aby zahraniční zaměstnavatelé a protektoři rozuměli, koho buzerují, překabátily se i další profese. Ze sekretářek profláknutých z vtípů o vilných tajemnicích a korektně jim velí manažeři všeho druhu: office supporti, office coordinaťoři, executive assistanti, personal assistanti. Té poslední profesi se kdysi nadávalo kádrovák, no fuj. A uklízečka? Sice maká, ale už coby operátorka podlahových

ploch. Neúplatní i úplatní účetní se proměnili v accountanty, sympatické telefonistky v call centre operatory nebo v hot line operatory. Bohumil Hrabal by zprvu působil ve funkci sales representative (obchodní cestující), pro zaměstnance ve sběrně nebyl dosud angloamerický titul vytvořen.

Rychlostí meteleskublesku se náměstci a jiná normalizační šlechta proměnili v sekční šéfy, státní rady, generální inspektory a podobné -ory. Ovšem pokud si je zámožší majitelé pro lepší zapamatování nepřekřtili na factory managery, general managery, import managery a jiné -gery. Ještě že zatím fungují doktoři, zedníci a zámečníci. A taky zahradníci, kteří jsou však notorickým čtenářům známí jako murderers.

Nad dnešním staven naší mateřštiny, do níž se stále více a nenápadně i bez skrupulí dostávají angloamerické výrazy a dochází k nečitelnosti textů, se zamyslel poems manager Karel Sýs v *Lípě* č. 2/2017. Zlé jazyky tvrdí, že časem budou zprávy v televizi provázeny průvodcem tak, jako nyní je to již občas pro neslyšící.

Karel Janiš

VÝZVA VNK V BRNĚ

Reagujeme na článek ve čtvrtletníku VNK Lípa a vyzýváme tímto vlastenecké organizace, občany a celou naši veřejnost, aby v roce 2018, v roce stého výročí vzniku Československa, vysázeli 100 lip jako symbol národní hrdosti a souvazečnosti s našimi předky.

Ať hovoří o nás budoucím pokolením, ať hovoří o tom, že naše paměť žije, že žije a bude žít láska k naší zemi.

Děkujeme Vám všem, kteří vyslyšíte tuto výzvu.

Výbor národní kultury v Brně Marie VESELÁ - předsedkyně

Více zde: <http://www.vnkbrno.cz/news/vyzva-vnk-v-brne/>

O OBSAHU ČASOPISU VNK LÍPA

V č. 2/2017 je několik prvních stran věnováno situaci u nás ve 30. letech a připomínají aktivity sudetských Němců v čele s Henleinem, jeho jednání s Hitlerem a jeho přednáškový seriál ve Velké Británii. Zdůrazňoval, že je pro řešení problémů sudetských Němců v rámci Československa. Ale šlo jen o slova.

Od léta roku 1934 byla Henleinova strana financována z Říše a od listopadu 1937 docházelo ke koordinaci politiky vedení této strany s vedením NSDAP v zájmu oddělení našeho pohraničí od Československa a k integraci území s převážně německým obyvatelstvem s Říší.

Vláda Milana Hodži vyhlásila 18. února 1937 Program národnostní politiky a určila v něm základní rámec národnostního vyrovnání v Československu. Vláda se zavázala k hospodářské pomoci pohraničí a k obsazování míst ve státní správě podle národnostního klíče. Henleinova strana záměry snahy čs. vlády vytvořit lepší podmínky pro úpravu vzájemných vztahů 20. února 1937 odmítla. Ve volbách v roce 1935 získala Henleinova strana 15,18 % hlasů a volilo ji víc než milion a čtvrt voličů. Tradiční strany – národní socialisty, sociální demokráty, lidovce – volil jen asi dvojnásobek voličů. Henleinovcům narostla křídla. Nad výsledky voleb v jejich prospěch málokdo přemýšlel, oni se přece dušovali přízní k Československu.

Henlein v projevu ve Vídni 4. 3. 1941 přiznal, že aby se vyhnuli rozpuštění organizace, skrývali příslušnost k nacionálnímu socialismu a podařilo se ohrozit vnitřní stabilitu Československa tak zásadně, že bylo zralé na likvidaci. Autor článku o těchto událostech Petr Žantovský uvádí, že rozbořením výsledků voleb z r. 1935 se nezabývají středoškolské učebnice a vyvozuje dvě poučení: proti dovedně využitě emocionalitě nemá v politice ani sebevětší porce rozumu šanci a nikdy nevěřte nejbližšímu spojenci, obvykle se z něj stane nejzavilejší a nejúkladnější zrádce a nepřítel.

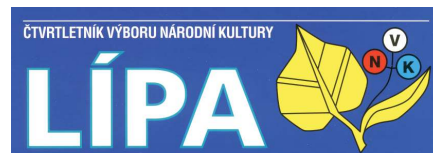
K projevu prezidenta republiky Miloše Zemana v Lidicích 27. května 2017 redakce uvádí, že média se o projevu prezidenta zmínila minimálně, poněvadž se jim v něm nepodařilo najít nic zajímavého, co by prezidenta diskreditovalo. Marie Neudorfová v projevu v Sezimově Ústí 25. května 2017 hovořila o činnosti Společnosti Edvarda Beneše, kterou v roce 1989 založily vynikající osobnosti, jako profesor státního práva Václav Pavlíček a profesorka historie Věra Olivová, která v roce 2015 zemřela. Společnost Edvarda Beneše čtvrt století v čele s Věrou Olivovou střežila, bránila a rozvíjela politický odkaz Edvarda Beneše proti deformovaným interpretacím jeho státnického úsilí.

V další části časopisu VNK Lípa je uveden úryvek z projevu Berndu Posselta na 68. sjezdu sudeťáků v Augsburgu z 3. 6. 2017. Loni prý Bůh zařídil, že jmenovec Karla Velikého, Otce Evropy, jak byl už za života nazýván, císař Karel IV., český a německý král, měl své 700. výročí v sobotu na Sudetoněmecký den, který vůdci etnické skupiny a bavorské vlády

v čele s Horstem Seenhoferem a Emilií Müllerovou uspořádali na kolech. Zajeli do Prahy a otevřeli tam první bavorsko-českou výstavu Karel IV., kterou mnozí viděli již v Norimberku. Výstava měla v obou městech rekordní počet návštěvníků a byla oceněna jako výstava roku 2016.

Posselt konstatuje, že tento Sudetoněmecký den s největší českou přítomností a vysokými zástupci ČR je možný jen proto, že oni šli důsledně jedním směrem, bojem proti jakékoliv formě nacionalismu. Od roku 1950 šlo o dohodu uzavřenou s exilovými Čechy, s českými partnery, jako byl generál Lev Prchala, český vlastenec, který chtěl, na rozdíl od Edvarda Beneše, bojovat proti Hitlerovi. Takže skutečný vlastenec, který souhlasil s představiteli sudetských Němců, že úkolem je budovat skutečnou Evropu. Posselt poděkoval českým politikům, kteří přicházejí, za odvalu, kterou prokazují, aby byli na sjezdu. Po posledním Sudetoněmeckém dnu, kdy Daniel Herman promluvil, byl skutečně nejdříve napadán. Letos přichází jeho šéf, vicepremiér a vůdce strany. Tento proces je kontinuální, nejedná se o pomíjivý záblesk na cestě porozumění, ale dlouhodobý. Sousedské vztahy v duchu Karla IV. neztratily svůj význam. Krutý osud vytvořil most mezi původní vlastní sudetských Němců a Bavorskem. Tento most je dlouhodobý úkol s velmi velkou perspektivou. Vždy půjde o sousedy a je důležité k sudetským Němcům se aktivně postavit při vytváření střední Evropy.

V projevu ve Spolkové radě Sudetoněmeckého landsmanšaftu Rakouska 12. listopadu 2016 Bernd Posselt zdůraznil, že „právo na domov“ je stále součástí návrhů a jejich prosazování nelze provést silou, ale přesvědčováním. Posselt věří, že uplatnění požadavků bude dosaženo změnou vědomí Čechů, že vyhnání bylo a je nespravedlivé a v případě, že si to většina Čechů uvědomí, může se ho změnit. Zásadní je prosadit neplatnost Benešových dekretů. Prostřednictvím přímých rozhovorů zástupců lidu je hledáno řešení, které bude vymáháno na mocenských orgánech ČR. Posselt též řekl, že předpokladem usmíření je, že Češi přiznají a budou litovat tehdejší nespravedlnosti. On a jeho tým pracují na tom, aby Češi o této době mluvili, cesta k pravdě a k usmíření je nastavena.

Z letáku Sudety byly a opět budou německé. Vyvraždili jste 271 000 našich příbuzných, na 3 000 000 jste vyhnali z našich odvěkých domovů. Ukradli jste veškeré naše majetky a zplundrovali naši zem. Dodnes se roztahujete v našich postelích. Snažíte se vydávat za oběti germánského útaku, a přitom to nebyl nikdo jiný, než právě řád germánský, jeho státoprávní uspořádání a kulturní poselství, které přivedly váš národ k rozkvětu a zajistily mu místo v civilizované Evropě. Ať již v době Svaté říše Římské národa Německého, Habsburské monarchie či protektorátu Čechy a Morava. Kdykoli jste pouto česko-německé koexistence přerušili, přivodili jste tím katastrofu pro váš národ i celou zemi.

Lípa též informuje o konání symposia na téma „Moc slova“, které pořádalo ve dnech 8. - 9. dubna 2017 Sdružení Ackermann-Gemeinde se Společností Bernarda Bolzana a městem Brno. Účastníci hledali odpovědi na otázku, jak zneužívají moc slova populisté. Jednali o pozitivních zkušenostech z česko-německých a středoevropských vztahů v posledních desetiletích i mnohá vystoupení populistů v současnosti po celém světě. Posoudili milníky stále intenzivnějšího zpracovávání měnicí se historie, rostoucí přeshraniční spolupráce a souvislost s odvážnými projevy jednotlivců a skupin. Snad se podařilo najít dialogickou formu a alespoň těch 300 účastníků z Německa, ČR a Rakouska na chvíli zažítvalo médií nezprostředkovaný rozhovor o tom, co utvářelo a utváří náš společný svět. Díky všem, kdo se o to zasloužili. Mezi přítomnými byli ministr kultury Daniel Herman, Petr Pithart, velvyslanec Tomáš Jan Podivínský, Libor Rouček, primátor Brna Petr Vokřál a jeho zástupce Matěj Hollan. Organizátor pochodu Pohofelice-Brno Jaroslav Ostrčilík na tento pochod pozval přítomné a navrhoval brzký Sudetoněmecký den v Brně s vyzkoušením stánků pro prezentaci sudetoněmeckých organizací.

MĚV KSČM v Brně se obrátil na občany Brna otevřeným dopisem, v němž připomněl souvislosti událostí v minulosti a odmítl pořádání překrývajících událostí 2. světové války s výzvou nenechat si vzít hrdost na vznik ČSR v roce 1918, kterou německá menšina nikdy za svou nepřijala.

Karel Janiš

Výbor národní kultury Vás srdečně zve na svoji

Valnou hromadu pobočného spolku VNK v Brně

kteřá se bude konat ve středu 24. ledna 2018 v 16 hodin, ul. Křenová 67, Brno, zasedací místnost ve II. poschodí.

Program: Zpráva o činnosti, Zpráva o hospodaření, Diskuse, různé

SRDEČNĚ ZVEME NAŠI VEŘEJNOST, ČLENY, PŘÁTELE I SYMPATIZANTY

aneb co přinesla brněnská kulturní scéna v lednu

Janáčkova opera v Mahenově divadle premiéruje (17. II.) Čajkovského Pikovou dámu. Stejnomenou povídku napsal Puškin sedm let po návratu z vyhnanství roku 1833 za svého pobytu ve vsi Boldinu. V podstatě se jedná o fascinující literární zpodobení hráčské vášně, dnes označované jako gamblerství. Hrdinové hrají nejoblíbenější hru evropských kasin 17. a 18. století – farao. Jde o jednu z nejstarších hazardních her našeho kontinentu, pronásledovanou v době vlády Marie Terezie řadou po sobě následujících zakázek. Ruská šlechta byla mnohem bohatší a proto bylo Rusko na rozdíl od nás ke hře tolerantnější. Téma tajemství výhry, jež i v době počítačů provokuje luštilce systému rulety a karetních her, bylo ještě přitažlivější v době romantismu. Čajkovského, inspirovaného Puškinem, muselo zaujmout. Aby splnil objednávku Mariinského divadla upravoval předlohu a napsal texty k některým áriím. Bude zajímavé jak se s dílem vyrovná režisér Martin Glaser, jehož zkušenost je až na výjimky činoherní.

Městské divadlo na Divadelní scéně reprizuje (11. -15., 19.-21., 27., 28. I.) muzikál Davida Yazbeka na libreto Jeffryho Lanea Ženy na pokraji nervového zhroucení. Předlohou je film Pedra Almodóvara z roku 1987. Druhý film filmaře samouka se stal světovou událostí a za následující filmy sbíral Oscary. Látky se ujal hudební skladatel David Yazbek, jehož muzikál Donaha! se hraje nejen v zahraničí, ale i v MDB. Broadwayská premiéra muzikálu proběhla v roce 2010, v upravené verzi se hrála od roku 2016 v londýnském West Endu. Děj komorního muzikálu kombinuje prvky feydeauovské frašky a jazz-rocková hudba je inspirována španělskými rytmy, včetně flamenca. Podle listu The Guardian jde o jedno z nejpůsobivějších a nejoblíbenějších představení londýnského West Endu poslední doby.

Hadivadlo premiéruje (17. I.) hru Heinerja Müllera Pověření v režii Jiřího Pokorného. Je inspirována povstáním černých otroků na Haiti roku 1791. Na začátku byl Toussaint l'Ouverture zvaný Černý Napoleon. Původem otrok se stal velícím generálem povstání otroků. Pod hesly Velké francouzské revoluce zrušil otroctví. První konzul Francouzské republiky Napoleon pozdější císař nechtěl přijít o Haiti a Toussaint l'Ouverture byl zajat a zemřel ve vězení roku 1803. Jeho černý nástupce Dessalines bílé kolonisty zmasakroval a zavedl v armádě bývalých otroků železnou disciplínu. Roku 1804 vyhlásil samostatnost Haiti, jmenoval se císařem, aby podlehl atentátu roku 1806. V tomto historickém rámci Heiner Müller vysílá tři francouzské emisary do Karibiku, kde ještě vládne otroctví, rozpoutat povstání po vzoru Francie. Jak dopadne bretaňský rolník, pařížský jakobín a bývalý černý otrok po Napoleonově převratu v Paříži se divák dozví.

Divadlo Husa na provázku uvádí v režii Vladimíra Morávka (17. I. 12. II.) jeho závěrečný opus působení na Provázku Na protest: Pokoj lidem dobré vůle. Pokud se čtenář v názvu neorientuje, nevádi. Neorientoval se ani divák v proudu režisérových asociací a představ. Zato pro herce se jednalo o náročné představení. Největší výkon odvedl jeden z aktérů, který bavil část publika nedobrovolně uvězněného ve výtahu. I když se jednalo o náhodnou poruchu, někteří se při pobytu ve výtahu díky projevu herce dost dlouho domnívali, že se jedná o režijní záměr. Dokonce divačka až Moravského Berouna to přes projevy klaustrofobie považovala za exkluzivní zážitek. Jen takové publikum lze přát režiséru Morávkově do budoucna.

Divadlo Polárka premiéruje (13. I.) v režii Filipa Nuckollse hru Marilyn Mattei Vnitřní nepřítel. Autorka a herečka absolvovala dramaturgii a scénické psaní na universitě v Aix-Marseille a působí od roku 2011 v Lyonu ve studiu ENSATT. Hra Vnitřní nepřítel byla uvedena v Théâtre Ouvert a na festival Du Jamais Lu v Paříži v roce 2016. Téma je reakce na islámský terorismus formou obrany stejnými násilnými prostředky z rukou náctiletých.

Pokud má hra vzbudit u náctiletých diváků Polárky odpor k násilí, pro starší je modelovým obrazem občanské války v zemi trýzněné terorismem. Francie po zásahu proti islámskému fundamentalismu ve svých bývalých koloniích trpí útoky islamistů. Jen za poslední tři roky zahynulo na 270 civilistů. Takové je pozadí hry. Je otázka jaké je poselství autorky pro francouzské prostředí, kde evidentně stát není schopen ochránit své občany. Zajímavější je – proč po festivalu Du Jamais Lu v Paříži byla hra přeložena do jednoho z jazyků země mimo obzor Francouzů – do češtiny. Podle Milana Kundery střední Evropa Francouzům splývá s východní Evropou. Má připravovat českou veřejnost, speciálně školní mládež, na stejnou situaci jaká je ve Francii?

Filharmonie Brno uvádí (11., 12. I.) v sále Stadionu na Kounicově Debussyho Faunovo odpoledne ke 100. výročí úmrtí skladatele, Brittenův Houslový koncert a Sibeliovu Symfonii č. 1 e moll. Sólistou je Milan Pala, v médiích označovaný jako Enfant terrible sólových houslí, nositel ocenění SR Cenou Ludovíta Rajtera 2009, Cenou ministra kultury SR 2014 a Cenou Frica Kafendu 2015. Řídit bude James Feddeck, vítěz prestižní Soltiho dirigentské soutěže z roku 2013. Začínal s Orchestrem mladých Cleveland a sbírá vavříny i v Evropě. Podle vídeňského listu Der Standard – vedl Vídeňský Radio Symphony Orchestra ORF pevnou rukou s přesností a dynamikou. /V-zh/

Toulky přírodou Moravy

Jen za poslední století byla naše země ochuzena o tisíce druhů hmyzu. Hlavní příčina úbytku přírodní rozmanitosti je ve změně krajiny spojené s intenzifikací zemědělství a lesnictví. Naproti tomu některé druhy hmyzu, zejména díky současnému mírnému oteplení klimatu, rozšiřují areály svého výskytu a z dříve velmi vzácných zvířat se často stávají běžní obyvatelé naší přírody. Zároveň zejména díky lidské činnosti, obchodu a snadnějšímu cestování do vzdálených končin zdomácněla u nás v posledních desetiletích řada nepůvodních druhů hmyzu.

Návštěvníci se s proměnami moravské přírody seznamují na půlroční výstavě až do 3. srpna 2018 s názvem **Toulky přírodou Moravy aneb Hmyz přicházející a mizějící**. Koná se v Mrmorových sálech Biskupského dvora Moravského zemského muzea v Brně formou ukázek z muzejních sbírek i bohatého obrazového doprovodu. Pro dětské návštěvníky výstavy jsou připraveny pracovní listy. Starší děti si mohou vyplnit kvízové otázky, malé děti v nich najdou omalovánky, hádanky a lehké úkoly na téma hmyzu. Pracovní listy jsou koncipované pro věkově široké spektrum dětí a hravou formou je seznámí s tím, co je to vůbec entomologie a s jakými druhy hmyzu se mohou nebo bohužel už nemohou na Moravě setkat. Výstava je určena především dospělým a školním skupinám (2. stupeň ZŠ). Zaujme i rodiny s malými dětmi či žáky 1. stupně ZŠ.

Doplnily ji umělecké plastiky hmyzu od Veroniky Richterové, která se v současnosti zabývá především sochařskou prací z pet lahví, kterou nazvala PET-ART. Inspiruje ji jak život rostlin a živočichů v přírodě, tak přeplněné kontejnery na plastový odpad v ulicích, které jsou pro ni studnicí materiálu. **Přehlídku rozšiřují vitríny stálých přírodovědných expozic – zoologické** (Biskupský dvůr), která mapuje změny ve fauně jižní Moravy – ryby, obojživelníci, plazi, ptáci, savci, **geologicko-paleontologické**, která představuje poslední výsledky výzkumu mořské rybí fauny moravských třetihor a nejzajímavější nálezy z posledních let a **mineralogicko-petrografické**, zaznamenávající minulost i současnost mineralogických výzkumů a těžby nerostů na Moravě a ve Slezsku, nové vzácné minerály a sběratelství minerálů – dnešní možnosti sběru. Oboje je v Dietrichsteinském paláci, Zelný trh 8. (vž)

aneb co lze vidět v galeriích a muzeích

Technické muzeum Brno uvádí novou výstavu nazvanou *Umění emailu / Technika smaltu s podtitulem Alchymie spojení kovu, skla a ohně.*

Výstava odhaluje tajemství techniky, která prostřednictvím ohně spojuje dva tak rozdílné materiály, jako jsou kov a sklo. Nabízí souhrnný pohled na historii emailu/smaltu, který se již přes tři tisíce let používá k výzdobě i ochraně kovových předmětů.

Jedná se o vůbec první projekt v České republice, který se věnuje tomuto tématu v takovém rozsahu. První část výstavy představuje dějiny emailérství od starověku do počátku 20. století prostřednictvím rozsáhlé kolekce předmětů z řady českých a slovenských muzejí, galerií i soukromých sbírek. Emailové aplikace najdeme na různorodé škále artefaktů od liturgických a korunovačních klenotů přes šperky či miniatury až po hodinky. Potud anotace výstavy.

Co brněnský divák nikdy neviděl – velikonoční zlaté vejce z dílny ruského zlatníka a klenotníka Carla Petera Fabergé z rodiny hugenotských uprchlíků, působícího v Petrohradu od roku 1885 do revoluce roku 1917. Bylo vyrobeno přes 70 exemplářů, z toho 52 na zakázku carské rodiny. Vejce Fabergé bylo velikonočním dárkem carské rodiny a stalo se přislovným symbolem nádhery a bohatství ruského carského dvora a předrevolučního Ruska. Fabergé se tak stal vynálezcem vejce s překvapením uvnitř. Na rozdíl od dnešních čokoládových vajec uvnitř s plastovou figurkou měla carská rodina ve vejci např. do detailu vyvedený zlatý Transsibiřský expres s lokomotivou o rozměrech několika milimetrů a vagony stejné velikosti. Je otázkou co mělo uvnitř vejce na výstavě TMB. Skutečností je – pochází ze Severočeského muzea v Liberci.

Dalším nikdy v Brně neviděným exponátem je dětský nábyteček z období 2. roka. Barevné textilní potahy židlí jsou v této miniaturní podobě emailované a mnohem barevnější než jejich textilní předlohy. Jiným nikdy neviděným exponátem jsou rokokové a klasicistní emailované tabatěrky na šňupací tabák a hlavně emailované hodinky. Kromě dobových uživatelů a muzejníků nikdo z diváků netuší, jak běžným motivem těch dob byla i v dnešním pojetí odvážná erotika. Na výstavě se skrývá pod vnitřním decentně pootvřeným pláštěm hodinek. Tabatěrky i hodinky pocházejí z Moravské galerie. Jsou ukázkou přetékajících depositářů, jež MG ve své dramaturgii zcela pomíjí. Místo toho vystavuje mainstreamově angažované výstavy, kam přiváží i těžký tank IS-2m z dalekého Posázaví. Tak nezbyvá než tyto zázraky, jim podobné jsou vydražované v aukčních síních v Londýně za horentní ceny, vidět v TMB.

Druhá část výstavy je věnována technickému smaltu. Historie technického smaltu je spojena s Moravou, Brnem, průmyslovou revolucí i emancipací českého národa. Začíná osobností starohraběte Huga Františka Salma z Blanska. V době Napoleonovy kontinentální blokády roku 1806 nemá Evropa čím sladit. Třtinový cukr se nesmí z nepřátelské Anglie dovážet a sladí se i zahuštěnou březovou mizou. Získat cukr z řepy je chemický problém. Salm s předstihem od roku 1798 v Berlíně studuje nejnovější poznatky výroby této perspektivní komodity z domácích surovin. Roku 1808 pracuje pod cizím jménem v Anglii jako dělník a provádí tam průmyslovou špionáž. V tehdy nepřátelské Anglii riskuje vězení a deportaci do

Ilustrační foto Tibor Dávid.

kolonií. Vybaven z Anglie množstvím nákrešů různých strojů zakládá první továrnu na stroje v Brně, v Doubravici a Blansku – dlouho největší továrny v Rakouském císařství. Tam pracuje do roku 1832 jako chemik vynálezce zdravotně nezávadného smaltu Eduard Bartelmus. O rok později se osamostatňuje a zakládá továrnu na smaltované nádobí na Lidické. V roce 1838 stěhuje závod do Nového Jáchymova u Berouna a bydlí v tamním zámečku. Vychovatelem jeho synů se stává Miroslav Tyrš. V nedaleké myslivně bydlí na letním bytě Bartelmusův přítel pražský obchodník Jindřich Fügner.

Tak se seznamují oba budoucí zakladatelé Sokola. První z nich dodává ideu kalokagathie - starořecký ideál harmonického souladu a vyváženosti tělesné i duševní krásy a dobroty, ctnosti a statečnosti - pozdější zdůvodnění olympijské myšlenky. Druhý věnoval organizaci všechny své peníze na postavení první sokolovny.

Ještě jsme mohli pozornost věnovat fotografiím jedinečných emailů z British Museum, Victoria & Albert Museum London a Metropolitanmu muzeu umění New York, ale uzavřeme zkušeností pisatele těchto řádků. Na vernisáži mu autoritativním až arogantním způsobem zabraňovala pracovníce muzea ve fotografování výše uvedených exponátů až vše kladně vyřešila PR TMB. Fotografie předkládáme. /V-zh/

Opět máme před sjezdem. Poučili jsme se za čtvrt století?

Hurá na sjezd!

Nakreslil: J. M. Redman

Nadčasová báseň z roku 1913 platná pro současnost

Eduard Bass

Drahota

SLÁDCI KLEJÍ - ZATROLENĚ
CHMEL UŽ ZASE STOUPĚ V CENĚ
CHCEME-LI JEN SKROMNĚ ŽÍT
PIVO MUSÍ PODRAŽIT

MOUKA DRAŽŠÍ VIZTE CENY
KŘIČÍ PEKAŘ USTRAŠENÝ
CHCEME-LI JEN TROCHU ŽÍT
HOUSKY NUTNO PODRAŽIT

ALE NÁM SE NEJHŮŘ DAŘÍ
NAŘÍKAJÍ UZENÁŘI
CHCEME-LI JEN SKROMNĚ ŽÍT
BUŘTY NUTNO PODRAŽIT

PAN DOMÁCÍ HNED SE STRAŠÍ
MASO, PIVO, CHLĚB JE DRAŽŠÍ
CHCEME-LI JEN SKROMNĚ ŽÍT
ČINŽI NUTNO PŘIRAZIT

KDOPAK BY SE TOHO NELEK
STÁT TÍM TRPÍ JAKO CELEK
ABY MOHL VYJÍTI
NUTNO DANĚ ZVÝŠITI

KONSUMENTU NELZE VÍCE
NEŽLI JÍT A OBĚSIT SE
UČIŇ TO VŠAK NEPRODLENĚ
DOKUD ŠPAGÁT NESTOUP V CENĚ

BROUCI A MOTÝLI UZAVŘELI SÉRII OSLAV MZM

Moravské zemské muzeum uzavírá rok oslav 200. výročí svého založení. Série výstav představila všechna odborná oddělení. Jako poslední se veřejnosti představuje Entomologické oddělení Přírodovědného muzea MZM.

Kolekce hmyzu byla součástí nově zřízeného Františkova muzea od samotného začátku. Nejstaršími dochovanými sbírkami jsou palearktictí brouci hraběte von Künburga a motýli Franze Josefa Kupida, kteří byli pravděpodobně sbíráni již koncem 18. století.

Časem přibýly významné sbírky brouků R. Formánka, motýlů A. Polanského, dvoukřídých K. Czižka a dalších. Správa sbírek hmyzu byla až do dvacátých let 20. století společná se sbírkami zoologickými. V roce 1925 navrhl tehdejší kustod zoologických a paleontologických sbírek Karel Absolon řediteli muzea Karlu Helfertovi vytvořit oddělení entomologické. Slavnostního aktu jeho otevření v listopadu 1927 se zúčastnila řada osobností tehdejší moravské zoologie a entomologie. V témže roce získává Entomologické oddělení mimořádnou sbírku Leopolda Melichara, jejíž celosvětový význam, zejména díky velkému množství typového materiálu, přetrvává dodnes. V počátcích vedl Entomologické oddělení Jaroslav V. Stejskal, původně redaktor časopisu *Příroda*, aktivní politik, též spisovatel, ale především nadšený amatérský, entomolog. Díky jeho úzkému vztahu s brněnskou pobočkou České společnosti entomologické se podařilo získat pro muzeum řadu cenných sbírek (Karla Mazury, Vladimíra Zoufala, Jana Slavíčka a dalších), takže před II. světovou válkou čítaly sbírky oddělení přes 250 000 exemplářů, které byly vzorně spravovány. Během německé okupace došlo ke germanizaci muzea, přednostou entomologického oddělení se v roce 1939 stal výborový německý dipterolog Karl Landrock, jehož sbírka je v Moravském zemském muzeu dodnes, ač on sám byl v roce 1945 odsunut a o jeho dalším osudu není nic známo.

Oddělení v té době sídlilo v Dietrichsteinském paláci, avšak sbírky byly z bezpečnostních důvodů uloženy do přízemí a navrštěny na sebe. Tak se stalo, že ačkoli exempláře hmyzu, na rozdíl od schránek měkkýšů, přežily tlakovou vlnu po dopadu bomby

do zahrad Kapucínského kláštera, byly ve vlhkých prostorách silně poškozeny plísněmi.

Po válce došlo ke zpochybnění samostatné existence Entomologického oddělení. Naštěstí díky intervenci předních českých zoologů, zejména Jaroslava Kratochvíla, se situace po roce 1947 uklidnila a statut oddělení byl uznán. Protože Jaroslav V. Stejskal zahynul střepinou granátu při osvobozovacích bojích v dubnu 1945, hledalo muzeum náhradu a našlo ji v Jaroslavu L. Stehlíkovi, jemuž dle dobových pramenů „*k ruce dán knihovník, zříztec, preparátor a myčka*“. V roce 1948 získalo muzeum vilu Valerie Fischerové v Brně-Pisárkách, ve které pak entomologie spolu s botanikou sídlila 50 let. Během 4 desetiletí, kdy byl J. L. Stehlík přednostou, vzrostl počet sbírkových exemplářů na 1,5 milionu. Mezi nejvýznamnější akvizice patří sbírky Emila Jagemanna, Stanislava Obra, Vladimíra Teyrovského, Františka Lásky a mnoha dalších.

Díky 6 českým přírodovědcům se v šedesátých letech 20. století do sbírek oddělení dostalo kolem 130 000 exemplářů afghánského hmyzu. V té době bylo najato několik preparátorek, materiál byl rozeslán k determinaci předním světovým specialistům a muzejní časopis vydal tři speciální vydání věnované fauně Afghánistánu. Kromě toho se tehdejší pracovníci oddělení věnovali intenzivnímu průzkumu entomofauny Moravy a Slovenska a vytvořili cennou sbírku zejména hospodářsky významné skupiny Hemiptera.

V současné době se sbírky Entomologického oddělení rozšiřují o 20 až 40 tisíc sbírkových exemplářů ročně a to zejména díky terénní aktivitě zaměstnanců oddělení a rovněž díky pravidelným akvizicím ucelených sbírkových celků, ať už darem, nebo zakoupením do sbírek MZM.

Samotná výstava byla veřejnosti přístupná sice jen do 7. ledna a byla pouze jakousi „*ochutnávkou*“ toho, co sbírky EO nabízí, nicméně veřejnost má možnost navštívit MZM a jeho rozsáhlé sbírky v Brně a samozřejmě i další objekty, které pod jeho správu patří kdykoli. Stojí to za to!

Tibor DÁVID

Rajlichové: bilance 2017

Plakátová tvorba respektovaného guru grafického designu a mistra vizuální komunikace Jana Rajlicha (1920–2016) stejně jako jeho sedmašedesátiletého syna Jana Rajlicha je stále obdivována i ve světovém měřítku. Nejen proto, že se zasloužili o zrod a pořádání brněnského mezinárodního bienále užité grafiky, ale Brno se jejich přičiněním stalo světovým městem grafického designu.

V létě právě uplynulého roku 2017 v rámci druhého ročníku „Festivalu CZ-PL“ pod záštitou českého a polského ministra kultury se uskutečnila v Náchodě a v přilehlém polském lázeňském městě Kudowa Zdrój výstava prací výrazných představitelů české a polské plakátové tvorby druhé poloviny 20. století – Jana Rajlicha staršího a Jana Młodożence (1929–2000). Pětadvacet plakátů svých otců vybrali pro výstavu jejich synové – Jan Rajlich mladší a Piotr Młodożeniec. Jan Rajlich mladší se zúčastnil i malířského workshopu, při němž bylo vytvořeno plátno, které bylo umístěno na náchodské radnici. V listopadu byli oba Rajlichové

také zastoupeni kolážemi na významné výstavě „Hry a sny na papíře“ v bruntálském muzeu.

Jan Rajlich mladší stále vyučuje i na oboru průmyslového designu na Fakultě strojínského inženýrství na Vysokém učení technickém v Brně. Z jeho tvorby v roce 2017 připomínám sedm autorských plakátů na výstavě v Moskvě, Gliwicích, Ogaki, Zlíně, Tchaj-peji, Vaduzu a pro dějiště nadcházejících olympijských her v Pchongčchangu v Korejské republice a účastnil se dalších výstav ve Zlíně, Olomouci, Brně, Týnu nad Vltavou, Ostravě, Bardějově, Vilniusu, Lublinu, Varšavě, Zlíně, Coloradu a La Paz.

Ve dnech, kdy jsem psal tyto řádky, chystal s kolegou Pavlem Nogou výstavu Sdružení Bienále Brno *SBB Power Poster 2*, která bude od 8. do 28. ledna otevřena ve výstavní síni Viléma Wünscheho v Havířově v Kulturním domě Leoše Janáčka. Bude na ní 80 plakátů od 56 grafiků z 31 zemí. Na květen až červenec připravuje SBB další výstavu v brněnském Univerzitním kině Scala.

Moravská galerie v Brně oznámila, že připravuje zřízení Archivu Jana Rajlicha. Má být oficiálně zpřístupněn spolu s profilovou výstavou z jeho celoživotní tvorby k 100. výročí narození v roce 2020 a to při příležitosti 29. mezinárodního bienále grafického designu Brno. První akvizicí Moravské galerie pro tento archiv byly mj. piktografické soubory orientačních systémů, jež Jan Rajlich starší – některé i se synem – vytvořil v osmdesátých letech pro Kohoutovice a Bystrc. Nyní je lze vidět na výstavě „*Paneland – Největší československý experiment*“, otevřené v Moravské galerii do 18. března. Hlavní akvizice zahrne většinu z Rajlichovy tvorby grafického designu včetně 60 originálních návrhů plakátů a mnoha set dalších položek z oblasti užité grafiky a typografie – značky, odznaky, etikety, katalogy, výstavní grafiku, vizuální styl Brněnských veletrhů a výstav, časopisy, knihy, různá oznámení, pozvánky, novoročenky – skici, návrhy i realizace od padesátých let minulého století a k tomu i ukázky z volné tvorby grafické i malířské.

Bohumil HLAVÁČEK

Naši lednoví jubilanti

V prvním měsíci letošního roku si připomínají svá významná, i méně významná, kulatá i nekulatá jubilea následující členky a členové naší městské stranické organizace:

Zdeňka ANDRLOVÁ, Zdeňka ONDROVÁ, Zdeněk OŠMERA, Marcela SEDLAČÍKOVÁ, Jiří MÍČA, Josef SUCHÝ, Josef PŠENÁK, Karel MUSIL, Václav HUBENÝ, Ing. Zdenko ŠTĚPÁN, prof. PhDr. Bohumil HNÍZDO, CSc, Zdenka FOJTÍKOVÁ, Oldřich VOJKŮVKA, Ladislav DRÁPAL, Jiří HORAKOVSKÝ, Josef PROCHÁZKA, Libuše ZAVADILOVÁ, Emilie HALAŠKOVÁ, Marie PETRÁNOVÁ, Marie POSPÍŠILOVÁ, Jaroslav SUCHÝ, Jiří MATUŠEK, Libor POKORNÝ, Jaroslav ZDRÁHAL, Josef ČERMÁK, Marcela KOUDELKOVÁ, Alois DEUTSCH.

Všem našim oslavenčům děkujeme za práci pro stranu a za sociálně spravedlivou společnost a do dalších let přejeme pevné zdraví, štěstí a mnoho spokojenosti!

ZO (MO) KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce ECHO. **did**

Jiří WOLKER (3. 1. 1924)

„Když zemřel Jiří Wolker, popularita jeho poezie rychle vzrůstala. Nebyli to jen mladí komunisté, kteří z básnických rukou přijali jeho revoluční odkaz, hlásil se k němu kdekdo. Ba dokonce i kruhy politicky protilehlé a nepřátelské. Jeho verše se ozývaly z míst, kde bychom to nejméně očekávali. Této popularitě nahrávala nejen sama Wolkrova poezie, časová svými myšlenkami a blízká šťastnou sdělností, ale i tragický a předčasný konec mladého a tolik slibujícího života.“

Jaroslav Seifert

(https://cs.wikipedia.org/wiki/Jiří_Wolker)

Jiřímu Wolkerovi

"Miluji věci, mlčenlivé soudruhy"

*Básníče, zadrž maličký, mluvím k tobě.
Mám tě rád, život žils v jiné době.*

*Dneska se znovu probudit,
neřek bys to s klidem.*

*Své věci kdekdo miluje,
však kde je láska k lidem?*

Jan Valný

(Zveřejnilo Echo před asi čtvrt stoletím.)

Změny v jízdních řádech MHD a investice

Změny provozu městské hromadné dopravy v Brně přinesl od 10. prosince 2017 nový jízdní řád. Na vybraných linkách nastanou jejich dílčí změny. Přibudou nízkopodlažní vozy pro snadný nástup hůře pohyblivých osob i naložení kočárků či invalidních vozíků. Další stovky zastávek ve městě vstoupí do režimu „na znamení“, což přinese podniku úsporu energie i produkce škodlivin a zvýší oběžnou rychlost vozidel MHD.

Představitelé Dopravního podniku města Brna informovali, že v dílnách firmy úspěšně pokračuje program rekonstrukce a modernizace dalších tří tramvajů typu T3 a tří tramvajů K2 na Vario LF a Vario LF2. Tyto „šaliny“ jsou vlastně z poloviny elektromobily s bateriemi pro cestu mimo dráty troleje. Firma počítá, že si příští rok pořídí též 10 nízkopodlažních „parciálních“ trolejbusů s alternativním pohonem. Výhoda těchto trolejbusů je možný pohyb po trase v úsecích bez trolejového vedení. Vozy budou kompletně nízkopodlažní a vybavené klimatizací. Do pololetí příštího roku přibude ve vozovém parku dopravního podniku 21 kloubových nízkopodlažních autobusů s motorem na stlačený zemní plyn a 16 nízkopodlažních dvounápravových plynových autobusů. Také 10 nových minibusů s kapacitou pro 37 cestujících pro nasazení na linky v hodinách s menší poptávkou pro přepravu a na linky s malým počtem cestujících.

V roce 2018 chystá dopravní podnik řídicí informační systém pro MHD Brno - RIS III. Umožní převod dorozumívání mezi vozidly MHD a dispečinkem z analogové do digitální sítě. Rovněž modernizaci palubního a informačního systému ve vozidlech. Též automatické hodnocení stavu vozidel i dopravní situace. K tomu lépe provázanou komunikaci mezi dispečinky dopravních systémů města a kraje. Novinka taky dovolí přímé řízení zastávkových elektronických informačních panelů z dispečinku dopravního podniku.

Plán stavebních investic v Brně počítá se zahájením obnovy tramvajové tratě

mezi zastávkou Stránská skála (za Zetorem) a Holzova v Brně-Líšni. Rovněž tak s prodloužením tramvajové trati v Brně-Bohunicích ze zastávky Osová ke Kampusu Masarykovy univerzity. Dopraváci hodlají prodloužit i trolejbusovou trať v Brně-Líšni z Novolíšeňské na Jírovu ulici. Proces přenesení tramvajové trati z ulice Dornych na Plotní začne zastavením tramvajového provozu a výkopy v Dornychu. Tam musejí plynáři položit nové potrubí, technici omladit inženýrské sítě a až pak na ně cestáři položí novou silnici. Po dobu oprav mají náhradní autobusy jezdit skrz ulici Plotní, která pak dozná své omlazení jako druhá. Celkové investiční výdaje na tramvajové tratě ve městě čítají v r. 2018 s asi 700 milionů korun. **(vž)**

Zoo Brno hledá identitu

V brněnské zoologické zahradě je do konce února 2018 k vidění výstava Fakulty architektury Vysokého učení technického v Brně s názvem Zoo Brno - hledání identity. Představuje soubor zajímavých studentských návrhů, které vznikly v průběhu dvanácti let spolupráce se zoo. Výstava je rozdělena do pěti tematických okruhů, které prezentují práce zaměřené na konkrétní návrhy do určité lokality a je rozmístěna do pěti různých objektů po celé zoologické zahradě.

Dnešní zoologická zahrada je velmi složitý organizmus zajišťující celou škálu nejrůznějších funkcí a činností. Základní filozofii zoo a zoologických expozic musí zákonitě akceptovat také urbanistická, architektonická a stavebně-konstrukční forma. **did**

Jak budeme vycházet v r. 2018

Číslo	uzávěrka	vyjdeme
2.	8. ledna	15. února
3.	12. února	8. března
4.	12. března	12. dubna
5.	9. dubna	10. května
6.	14. května	14. června
7.	13. srpna	13. září
8.	10. září	11. října
9.	8. října	8. listopadu
10.	12. listopadu	13. prosince
1./2019	10. prosince	

Rukopisy v elektronické podobě zasílejte na adresy uvedené v tiráži co nejdříve před uzávěrkou. Rukopisy psané strojem předávejte na sekretariát MěV.

Fotografie (nejlépe v digitální podobě), ve vysoké kvalitě a bez dodatečných úprav a kompresí. Musí obsahovat jméno autora a popisku. U fotografování osob musí být souhlas se zveřejněním. Jinak je nelze podle tiskového zákona a zákona na ochranu osobních údajů zveřejnit!

**Příští číslo:
uzávěrka 8. ledna
vyjde 15. února**